I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 584/2006

af 10. april 2006

om ændring af forordning (EF) nr. 1480/2003 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse elektroniske mikrokredsløb, såkaldte DRAMs (dynamic random access memories), med oprindelse i Republikken Korea og om endelig opkrævning af den midlertidige told

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1515/2001 af 23. juli 2001 om de foranstaltninger, der kan træffes af EF på grundlag af en rapport vedtaget af WTO's Tvistbilæggelsesorgan vedrørende antidumping- og antisubsidieforanstaltninger ([1]),

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6. oktober 1997 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ([2]) (i det følgende benævnt »grundforordningen«),

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

1. Gældende foranstaltninger

(1) Rådet indførte ved forordning (EF) nr. 1480/2003 ([3]) (i det følgende benævnt »den endelige forordning«) en endelig udligningstold på 34,8 % på indførslen af visse elektroniske mikrokredsløb, såkaldte DRAMs (dynamic random access memories), med oprindelse i Republikken Korea og fremstillet af alle andre selskaber end Samsung Electronics Co., Ltd (i det følgende benævnt »Samsung«), for hvem der blev fastsat en toldsats på 0 %. Kommissionens forordning (EF) nr. 708/2003 af 23. april 2003 om indførelse af en midlertidig udligningstold på importen af visse elektroniske mikrokredsløb, såkaldte DRAMs (Dynamic Random Access Memories), med oprindelse i Republikken Korea ([4]) (i det følgende benævnt »den midlertidige forordning«) gik forud for den endelige forordning.

(2) To eksporterende producenter i Republikken Korea samarbejdede i forbindelse med den undersøgelse, der førte til indførelse af de gældende foranstaltninger (i det følgende benævnt »den oprindelige undersøgelse«): Samsung, som ifølge undersøgelsesresultaterne ikke havde modtaget subsidier, og Hynix Semiconductor Inc. (i det følgende benævnt »Hynix«). I den oprindelige undersøgelse bestod erhvervsgrenen i Fællesskabet af to producenter, som stod for størstedelen af den samlede produktion af DRAMs i Fællesskabet: Infineon Technologies AG, München, Tyskland (i det følgende benævnt »Infineon«) og Micron Europe Ltd, Crowthorne, Det Forenede Kongerige (i det følgende benævnt »Micron«).

(3) Subsidie- og skadesundersøgelsen omfattede perioden fra den 1. januar 2001 til den 31. december 2001 (i det følgende benævnt »undersøgelsesperioden«, »UP«). Undersøgelsen af de udviklingstendenser, der var af betydning for vurderingen af skaden, omfattede perioden fra den 1. januar 1998 til udgangen af undersøgelsesperioden (i det følgende benævnt »den betragtede periode«).

2. Rapport vedtaget af WTO's Tvistbilæggelsesorgan

(4) Den 3. august 2005 vedtog WTO's Tvistbilæggelsesorgan en panelrapport i sagen »European Communities — Countervailing Measures on Dynamic Random Access Memory Chips from Korea« (De Europæiske Fællesskaber — udligningsforanstaltninger vedrørende Dynamic Random Access Memory Chips fra Republikken Korea) ([5]).

([1]) EFT L 201 af 26.7.2001, s. 10.
([2]) EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 461/2004 (EUT L 77 af 13.3.2004, s. 12).
([3]) EUT L 212 af 22.8.2003, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 2116/2005 (EUT L 340 af 23.12.2005, s. 7).
([4]) EUT L 102 af 24.4.2003, s. 7.
([5]) WT/DS299/R.

(5) Ifølge panelrapporten har Fællesskabet handlet på en måde, der ikke er forenelig med dets WTO-forpligtelser i henhold til:

a) artikel 1, stk. 1, litra a), i aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger ([6]) (i det følgende benævnt »SCM-aftalen«) ved at fastslå, at omstruktureringsprogrammet fra maj 2001 udgjorde et finansielt bidrag fra den sydkoreanske stat

b) artikel 1, stk. 1, litra b), i SCM-aftalen ved at fastslå, at det syndikerede lån indebar en fordel

c) artikel 1, stk. 1, litra b), og artikel 14 i SCM-aftalen ved, ved beregning af fordelens størrelse, umiddelbart at anvende sin metode for beregning af tilskud på alle programmer, der blev anset for at udgøre subsidier

d) artikel 15, stk. 4, i SCM-aftalen ved ikke at evaluere faktoren »lønninger« som en relevant faktor, der har indflydelse på den indenlandske erhvervsgrens situation, og

e) artikel 15, stk. 5, i SCM-aftalen ved ikke at sikre, at den skade, der blev forvoldt af visse andre faktorer (særlig nedgang i efterspørgslen, overkapacitet og anden (ikke-subsidieret) indførsel), ikke blev tilskrevet den subsidierede indførsel.

(6) På den anden side blev det konstateret, at Fællesskabet har handlet foreneligt med sine WTO-forpligtelser i henhold til:

a) artikel 1, stk. 1, litra a), i SCM-aftalen ved at fastslå, at det syndikerede lån, garantien fra Korean Export Insurance Corporation (i det følgende benævnt »KEIC«), Korea Development Banks (i det følgende benævnt »KDB«) program for virksomhedsobligationer og omstruktureringsprogrammet fra oktober 2001 udgjorde et finansielt bidrag fra den sydkoreanske stat

b) artikel 1, stk. 1, litra b), i SCM-aftalen ved at fastslå, at Hynix opnåede en fordel som følge af garantien fra KEIC, KDB's program for virksomhedsobligationer, omstruktureringsprogrammet fra maj 2001 og omstruktureringsprogrammet fra oktober 2001

c) artikel 1, stk. 2, og artikel 2 i SCM-aftalen ved at fastslå, at der de facto specifikt blev ydet subsidier (to påstande fra sydkoreansk side)

d) artikel 15, stk. 2, i SCM-aftalen ved at vurdere, hvilken indvirkning den subsidierede indførsels omfang og priser havde (to påstande fra sydkoreansk side)

e) artikel 15, stk. 4, i SCM-aftalen ved at tage hensyn til alle faktorer, der er relevante for den indenlandske erhvervsgrens samlede situation, bortset fra faktoren »lønninger«

f) artikel 15, stk. 5, i SCM-aftalen ved at påvise den fornødne årsagssammenhæng mellem den subsidierede indførsel og skaden, og

g) artikel 12, stk. 7, i SCM-aftalen ved at anvende »de foreliggende faktiske oplysninger« i forbindelse med subsidieundersøgelsen.

3. **Fornyet vurdering med henblik på at gennemføre Tvistbilæggelsesorganets henstillinger**

(7) I lyset af henstillingerne i panelrapporten foretog Kommissionen på basis af de foreliggende oplysninger en fornyet grundig og objektiv vurdering af de relevante konklusioner i den endelige forordning. Den fornyede vurdering begrænsede sig med rette til en undersøgelse af de fem specifikke aspekter af den gældende foranstaltning, der blev anset for at være uforenelige med SCM-aftalen, og som der er beskrevet ovenfor. Undersøgelsen er baseret på en fornyet evaluering af de foreliggende beviser fra den oprindelige undersøgelse i lyset af de relevante konklusioner i panelrapporten.

(8) Den fornyede vurdering nedenfor viser, at der stadig ydes skadelige subsidier, om end i et lidt mindre omfang.

([6]) EFT L 336 af 23.12.1994, s. 156.

B. **DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE**

(9) Den pågældende vare og samme vare er den samme som i den oprindelige undersøgelse, dvs. visse elektroniske mikrokredsløb, såkaldte DRAMs (dynamic random access memories), af samtlige typer, tætheder og varianter, både samlet og i plade- og terningeform, fremstillet ved hjælp af forskellige former for MOS-teknologi (metal oxide semiconductor), herunder supplerende MOS-typer (CMOS), af samtlige tætheder (herunder fremtidige tætheder), uanset hvilken adgangshastighed, konfiguration, pakning eller ramme der er tale om, med oprindelse i Republikken Korea. Det pågældende produkt omfatter også DRAMs, der fremtræder i (seriefremstillede) hukommelsesmoduler eller (seriefremstillede) hukommelsesplader eller i nogen anden samlet form, forudsat at deres vigtigste formål er at tilvejebringe hukommelse ([7]).

(10) Den pågældende vare tariferes i øjeblikket under KN-kode 8542 21 11, 8542 21 13, 8542 21 15, 8542 21 17, ex 8542 21 01, ex 8542 21 05, ex 8548 90 10, ex 8473 30 10 og ex 8473 50 10.

(11) Panelrapporten indeholdt ingen påstande angående konklusionerne i den endelige forordning, for så vidt angår den pågældende vare og samme vare.

C. **REVIDEREDE KONKLUSIONER PÅ BASIS AF PANELRAPPORTEN**

1. **Subsidier**

1.1. *Indledning*

(12) Denne del indeholder de resultater, som Kommissionen er nået frem til efter en fornyet vurdering på basis af konklusionerne og henstillingerne i panelrapporten, for så vidt angår:

a) spørgsmålet om, hvorvidt omstruktureringsprogrammet fra maj 2001 udgjorde et finansielt bidrag fra den sydkoreanske stat som defineret i artikel 2, stk. 1, i grundforordningen

b) spørgsmålet om, hvorvidt der i forbindelse med det syndikerede lån blev opnået en fordel som defineret i grundforordningens artikel 2, stk. 2

c) beregningen af fordelen i forbindelse med alle subsidieprogrammer som defineret i grundforordningens artikel 2, stk. 2, og artikel 6.

(13) Alle andre konklusioner vedrørende subsidier forbliver således, som de blev fastlagt i den oprindelige undersøgelse og er anført i den midlertidige forordning og den endelige forordning.

1.2. *Kreditbankernes obligationskøb for et beløb af 1 000 mia. KRW og første gældsforlængelse i maj 2001 (omstruktureringsprogrammet)*

(14) Panelet fastslog, at det ikke var foreneligt med artikel 1, stk. 1, litra a), i SCM-aftalen at fastslå, at kreditorbankerne blev pålagt at deltage i omstruktureringsprogrammet fra maj 2001, og at deres køb af konvertible obligationer for et beløb af 1 000 mia. KRW som led i programmet derfor udgjorde et finansielt bidrag fra den sydkoreanske stats side ([8]). Panelet fastslog nærmere bestemt, at dette var tæt på at være tilfældet med hensyn til omstruktureringsprogrammet fra maj 2001, men panelet var af den opfattelse, at undersøgelsesmyndigheden ikke rådede over tilstrækkelige beviser til med rimelighed at konkludere, at staten overdrog eller pålagde de private banker at varetage den opgave at købe de konvertible Hynix-obligationer ([9]).

(15) Ifølge panelets vurdering skal de midler, Hynix fik stillet til rådighed som led i omstruktureringsprogrammet fra maj 2001, ikke udlignes ([10]).

1.3. *Syndikeret lån på 800 mia. KRW*

(16) For så vidt angår det syndikerede lån på 800 mia. KRW, fastslog panelet, at Fællesskabet behørigt havde påvist, at den sydkoreanske stat pålagde Korea Exchange Bank (i det følgende benævnt »KEB«) at deltage i lånet, og at dette udgjorde et finansielt bidrag, da KEB fik overdraget eller blev pålagt at varetage opgaven, jf. artikel 1, stk. 1, litra a), i SCM-aftalen. Panelet fastslog desuden, at Korea Development Bank (i det følgende benævnt »KDB«) ydede et direkte finansielt bidrag ved at deltage i det syndikerede

([7]) Ved forordning (EF) nr. 2116/2005 blev forordningen om endelig udligningstold ændret med henblik på at vedtage særlige bestemmelser for at sikre, at udligningstolden opkræves korrekt i forbindelse med den pågældende vare.

([8]) Panelrapporten, punkt 7.110.

([9]) Panelrapporten, punkt 7.109.

([10]) Ifølge panelets konklusioner må det anses for udligningsberettigede subsidier, at de offentlige organer, der deltog i omstruktureringsprogrammet fra maj 2001, købte konvertible obligationer. Der er dog ikke behov for yderligere foranstaltninger desangående, da der allerede blev taget hensyn til eventuelle fordele i forbindelse med de subsidier, der blev ydet med omstruktureringsprogrammet fra oktober 2001 (se betragtning 65 f.).

lån, og at Fællesskabet, da KDB var et offentligt organ, ikke behøvede at påvise, at KDB havde fået overdraget eller var blevet pålagt at varetage opgaven ([11]). Panelet fastslog dog, at Fællesskabet ikke havde påvist, at der blev opnået en fordel som følge af det finansielle bidrag, der blev ydet af KDB og KEB, som defineret i artikel 1, litra b), i SCM-aftalen ([12]). Panelet påpegede særlig, at Fællesskabet ikke havde undersøgt, om der blev udbudt andre tilsvarende lån på markedsvilkår, som Hynix kunne have opnået på markedet, og at Fællesskabet ikke havde anvendt de andre deltagere i det syndikerede lån som muligt sammenligningsgrundlag ([13]).

(17) Efter Kommissionens opfattelse kan andre bankers deltagelse i det syndikerede lån ikke anvendes som pålideligt sammenligningsgrundlag ved afgørelsen af, om der var tale om en fordel. Som panelet selv bemærkede, skal myndighederne, når de afgør, om der findes et sammenligningsgrundlag på markedet, undersøge, om de pågældende lån blev påvirket af det påståede statslige indgreb på en sådan måde, at der ikke er tale om lån, der kunne opnås på markedet ([14]). Kommissionen har på ny grundigt gennemgået den omfattende dokumentation i sagen og gennemført en undersøgelse af den art, der blev drøftet af panelet. På grundlag heraf har Kommissionen fastslået, at lånene fra de øvrige banker, der deltog i det syndikerede lån, ikke kunne tjene som pålideligt sammenligningsgrundlag.

(18) Først bør der ses på den dårlige finansielle situation, som Hynix befandt sig i, da det syndikerede lån blev ydet. Som det fremgår af betragtning 19 til den endelige forordning, var Hynix i alvorlige økonomiske vanskeligheder ved udgangen af 2000, da lånet blev ydet. Ved udgangen af 2000 havde Hynix en gæld på over 9,46 mia. USD, dvs. over dobbelt så meget som selskabets nettoværdi og over fire gange så meget som selskabets børsværdi. Selskabet led tab i 2000, et år, hvor andre store DRAM-producenter havde overskud, og som generelt anses for et meget godt år for DRAM-industrien. Størstedelen af Hynix' gæld forfaldt i 2001, og selskabet havde store likviditetsproblemer. Mange uafhængige analytikere og børsmæglerselskaber mente dengang, at selskabet ikke ville være i stand til at tilvejebringe tilstrækkelig likviditet fra den interne pengestrøm eller salg af aktiver til at betale de fordringer, der forfaldt. Under sådanne omstændigheder ville banker, der forsøger at maksimere deres profit, og som arbejder under normale handelsvilkår, ikke deltage frivilligt i lån, der er forbundet med så stor en risiko for misligholdelse ([15]).

(19) For det andet er der tilstrækkelige beviser for, at der var andre af deltagerne i det syndikerede lån, der blev presset til at deltage i den generelle omstrukturering af Hynix' gæld. For eksempel foreligger der beviser for, at en af de deltagende banker, Kookmin Bank, blev pålagt at yde lån direkte til »troubled corporate borrowers« (erhvervslåntagere i økonomiske vanskeligheder). Nærmere bestemt har Kookmin Bank udtalt følgende i en erklæring til USA's Securities and Exchange Commission (i det følgende benævnt »SEC«):

»Den sydkoreanske stat har fremmet og vil som led i sin politik muligvis også fremover fremme långivning til visse former for låntagere. ***Den har i den forbindelse generelt anmodet banker om at deltage i saneringsprogrammer for »troubled borrowers« (låntagere i økonomiske vanskeligheder) (som f.eks. Hynix), udpeget sektorer, den ønsker at fremme, og stillet lavt forrentede lån til rådighed for banker og finansielle institutioner, der yder lån til låntagere i disse sektorer.*** Staten har således fremmet ydelsen af realkreditlån til lavindkomstgrupper og udlån til teknologivirksomheder. Kookmin Bank forventer, at alle lån, der er blevet ydet som led i statens politik, vil blive gennemgået i overensstemmelse med bankens ordninger for kreditvurdering. ***Statens politik kan dog foranledige banken til at yde lån til visse sektorer eller på en måde, som banken ellers ikke ville yde lån uden statens politik.***« ([16])

Med »troubled borrowers« mener Kookmin Bank helt klart Hynix, eftersom Hynix i bankens årsberetning for 2001 nævnes som den allerstørste låntager i økonomiske vanskeligheder ([17]). Desuden var Kookmin Bank som

([11]) Panelrapporten, punkt 7.69.
([12]) Panelrapporten, punkt 7.186.
([13]) Panelrapporten, punkt 7.184.
([14]) Panelrapporten, punkt 7.184. Se også fodnote 171, hvor panelet nævner, at det er vigtigt at undersøge andre deltagere, men samtidig understreger, at man ikke ønsker at antyde, at undersøgelsen dermed er afsluttet, da det vil skulle fastslås, om disse markedsdeltageres adfærd fordrejes af det statslige indgreb på en sådan måde, at de ikke længere kan anvendes som sammenligningsgrundlag for at opgøre den påståede forvridning fra statens side.

([15]) Betragtning 19 til den endelige forordning.
([16]) »Kookmin Bank Prospectus, Offering of American Depositary Shares« (18. juni 2002) (bilag 67 til Micron Technology Italias bemærkninger af 14. maj 2003 til den midlertidige forordning) (fremhævet her).
([17]) Kookmin Banks årsberetning for 2001, s. 58.

statsfinansieret selskab undergivet den sydkoreanske revisions- og kontrolmyndigheds revision og kontrol og dermed udsat for et vist pres til at følge den sydkoreanske stats politik.

(20) Andre af deltagerne i det syndikerede lån var også underlagt et vist pres fra den sydkoreanske stat til at støtte Hynix. Hvad det angår, indeholder betragtning 55 til den endelige forordning udførlige oplysninger om, i hvilket omfang den sydkoreanske stat lagde pres på Korea First Bank (i det følgende benævnt »KFB«) for at få den til at yde løbende finansiering til Hynix. Den sydkoreanske stat traf på et møde på økonomiministerplan i november 2000 foranstaltninger til at lette Hynix' likviditetsproblemer og fritog KFB, KEB og KDB for de retlige lånegrænser. Panelet gennemgik ikke beviserne angående KFB, fordi Kommissionen anså dens deltagelse for ubetydelig. Da panelet nåede frem til, at den samme fremgangsmåde, som den sydkoreanske stat havde anvendt i forbindelse med KEB, svarede til et påbud, og at den sydkoreanske stat ejer 49 % af KFB, er det imidlertid rimeligt at konkludere, at den sydkoreanske stat var i stand til at påvirke og rent faktisk påvirkede KFB i dens beslutning om at deltage i det syndikerede lån. KDB er et offentligt organ, og panelet nåede frem til, at KEB var blevet pålagt opgaven af den sydkoreanske stat. Disse bankers deltagelse i det syndikerede lån er dermed ikke et pålideligt sammenligningsgrundlag på markedet. Andre banker, der deltog i det syndikerede lån, var også udsat for lignende pres fra den sydkoreanske stat. Den sydkoreanske stat lagde således meget direkte pres på både Shinhan Bank og KorAm Bank for at få dem til at forlænge de eksportkreditordninger, der blev etableret samtidig med det syndikerede lån. Disse banker var nået frem til, at de allerede havde påtaget sig for store risici med hensyn til Hynix, og omstødte deres hidtidige beslutning om at hæve loftet for den eksportkreditordning, Hynix disponerede over. Det fik en repræsentant for Financial Supervisory Service (i det følgende benævnt »FSS«) til at betegne deres beslutning som »unthinkable« (uhørt) ([18]). Den sydkoreanske stat ejede 18,3 % af Shinhan Bank og var bankens hovedaktionær, så den var i stand til at øve stor indflydelse på banken. Det er klart, at Shinhan Bank ikke handlede ud fra forretningsmæssige overvejelser, eftersom banken forøgede sine hensættelser til tab på lån til Hynix, samtidig med at den fortsatte med at støtte selskabet, og eftersom den undlod at foretage den normale kreditrisikovurdering.

KorAM Bank modtog nye trusler fra den sydkoreanske stat, da banken nægtede at købe konvertible Hynix-obligationer, fordi den havde besluttet, at det ikke var finansielt forsvarligt. Bankens beslutning om ikke at købe obligationerne fik en repræsentant for FSS til at irettesætte KorAm i usædvanligt skarpe vendinger for en stat, der angiveligt ikke er involveret i kreditbeslutninger. Repræsentanten udtalte, at FSS ikke ville tilgive KorAm Bank, hvis banken ikke opfyldte sin del af aftalen ([19]). Han udtalte videre, at FSS ville træffe hårde foranstaltninger over for banken, hvilket f.eks. kunne bestå i ikke at godkende nye finansielle instrumenter og at underlægge banken en strengere revision ([20]). Som følge af disse trusler gav KorAm Bank efter og ændrede sin negative beslutning ([21]), forøgede sine hensættelser til tab på lån til Hynix og undlod at foretage den kreditvurdering, der normalt foretages, inden der ydes denne form for finansiel støtte. De øvrige banker, der deltog i det syndikerede lån, dvs. Chohung Bank, Woori Bank, NACF, Seoul Bank, Kwangju Bank, Peace Bank, Kyongnam Bank og Industrial Bank of Korea, er alle sammen statsejede, og deres kreditbeslutninger er dermed påvirket af den sydkoreanske stats politik. Housing and Commercial Bank, hvor den sydkoreanske stat har en ejerandel på 20 %, erkendte i en edsvoren erklæring til USA's SEC at have modtaget pålæg fra staten i sine kreditbeslutninger ([22]). Endelig skal det nævnes, at Pusan Bank, selv om den sydkoreanske stat ikke har nogen andele i denne bank, alligevel i 1999 var blevet pålagt af FSS at afskedige eller udskifte ledelsen og at øge den indbetalte kapital med 86,2 mio. USD inden udgangen af marts 2000 ([23]) for at skære ned på antallet af medarbejdere, filialer og organisationer og slippe af med de datterselskaber, der var ramt af problemer ([24]), og at FSS i 2000 straffede bankens tidligere og aktuelle ledere for dårlig ledelse ([25]). Denne grad af kontrol over Pusan Bank fra den sydkoreanske stats side indebærer, at bankens beslutning om at deltage i det syndikerede lån ikke kan anses for et sikkert sammenligningsgrundlag på markedet.

(21) For det tredje ville det af de årsager, der er anført i betragtning 130-133 til den endelige forordning, tydeligvis ikke være passende at anvende Citibank Seoul som sammenligningsgrundlag for at afgøre, om det var forretningsmæssigt fornuftigt at deltage i det syndikerede

([18]) »Banks Under Fire for Reducing Export Credit Ceilings for HEI«, Korea Herald, 27. januar 2001.

([19]) »KorAm Reluctantly Continues Financial Support for Hynix«, Korea Times, 21. juni 2001.

([20]) Idem.

([21]) Se »Koran Bks Complete Purchase of KRW1T Hynix Conn Bond«, Dow Jones International News, 20. juni 2001, hvori det nævnes, at den kovending, KorAm Bank foretog ved at omstøde bestyrelsens beslutning, kom, efter at FSS havde advaret banken om faren for en eventuel sanktion over for KorAm, fordi banken havde truet med at bryde den hidtidige redningsaftale for Hynix.

([22]) Kookmin/H&CB Prospectus, 10. september 2001 (bilag 9 til Micron Italias bemærkninger af 14. februar 2003 efter høringen).

([23]) »Pusan, Kyongnam Banks Receive Conditional Approval from FSS«, Korea Herald, 18. januar 1999.

([24]) *Idem.*

([25]) »Officials of NFLC, Pusan Bank Punished for Mismanagement«, Korea Herald, 29. april 2000.

lån. For det første samarbejdede Citibank Seoul ikke i forbindelse med undersøgelsen, så Kommissionen var nødt til at støtte sig til de foreliggende faktiske oplysninger om Citibank Seouls deltagelse. For det andet fremgår det af de foreliggende beviser, som nævnes i betragtning 133 til den endelige forordning, at der eksisterede et usædvanligt nært forhold mellem den sydkoreanske stat og Citibank, så der hersker tvivl om Citibanks upartiskhed ved ydelsen af lån til Hynix. For det tredje arbejdede Citibank som finansiel rådgiver for Hynix ved omstruktureringen, så banken befandt sig i en interessekonflikt i forhold til at deltage i ydelsen af nye lån til Hynix ([26]). Den havde ikke ydet finansiering til Hynix, før den blev Hynix' finansielle rådgiver. For det fjerde erkendte panelet selv, at Citibank ikke kan anvendes som grundlag for at afgøre, om nogen af de lån, der blev ydet til Hynix, blev ydet ud fra forretningsmæssige hensyn ([27]).

(22) Endelig er det vigtigt at bemærke, at Hynix misligholdt betalingen af renter på det syndikerede lån næsten umiddelbart efter, at lånet var blevet ydet. Som der fremgår af betragtning 87 til den endelige forordning, havde Hynix desuden ikke betalt afdrag på det syndikerede lån, der blev ydet i januar 2001.

(23) På baggrund af ovenstående kan det konkluderes, at ingen af de andre syv banker, der deltog i det syndikerede lån, kan tjene som passende sammenligningsgrundlag for at afgøre, om det var forretningsmæssigt fornuftigt at yde lånet, eller til at beregne den fordel, Hynix opnåede som følge af KEB's og KDB's deltagelse i lånet.

(24) På denne baggrund kan det konkluderes at KEB's og KDB's deltagelse i det syndikerede lån fortsat kan betragtes som udligningsberettigede subsidier, som indebærer en fordel for Hynix. Som det fremgår af betragtning 37 til den endelige forordning, blev der for ikke at foretage dobbelt beregning ikke udlignet noget subsidiebeløb i forbindelse med det syndikerede lån, da det syndikerede lån senere blev forlænget som led i foranstaltningerne fra oktober 2001. Det er derfor ikke nødvendigt at ændre nogen af konklusionerne vedrørende denne foranstaltning.

([26]) Betragtning 87 til den midlertidige forordning.

([27]) Panelet nævner i panelrapporten (fodnote 185), at det er korrekt, at Citibank og datterselskabet SSB ikke er statsejede på nogen måde. Panelet mener dog alligevel, at Fællesskabet har fremlagt tilstrækkelige beviser for, at det nære forhold til staten og den særlige rolle som finansiel rådgiver for Hynix under hele omstruktureringen gør Citibank særlig uegnet som et passende markedsbestemt sammenligningsgrundlag til at vurdere, om statens finansielle bidrag var i overensstemmelse med de normale markedsvilkår, eller om Hynix tværtimod opnåede en fordel som følge heraf. Dette gælder navnlig, da Citibank kun havde en meget lille andel i Hynix, nemlig 1,3 % af de samlede Hynix-lån pr. oktober 2001 (punkt 93 i den foreløbige afgørelse).

1.4. *Beregning af fordelen*

(25) Panelet konstaterede i punkt 7.215 i sin rapport, at beregningen af den fordel, som hvert af de finansielle bidrag indebar, ikke var forenelig med artikel 1, stk. 1, litra b), og artikel 14 i SCM-aftalen. Den sydkoreanske stat fremførte ingen argumenter, der som sådan anfægtede bestemmelserne i grundforordningen eller retningslinjerne ([28]) vedrørende beregning af fordelen. Panelet tog i sin rapport således kun stilling til, hvordan Fællesskabet havde anvendt disse bestemmelser og beregnet fordelen i forbindelse med de berørte foranstaltninger i den foreliggende sag (den endelige forordning).

(26) Panelet var navnlig af den opfattelse, at Fællesskabet har handlet på en måde, der er uforenelig med artikel 1, stk. 1, litra b), og artikel 14 i SCM-aftalen, ved uanset vilkårene og betingelserne at gå ud fra, at den fordel, der var forbundet med hvert af de finansielle bidrag, som generelt havde form af lån, garantier eller egenkapital, skulle beregnes, som om der var tale om tilskud. Panelet gjorde gældende, at der ved beregning af fordelen bør tages udgangspunkt i den fordel, modtageren opnår, og ikke i omkostningerne for den, der yder bidraget. Panelet anførte videre, at den pågældende ydelse af midler til Hynix i form af lån, garantier og egenkapital kan have været af mindre fordel for Hynix, end hvis midlerne var blevet ydet i form af tilskud. Panelet gjorde navnlig gældende, at midlerne ville være blevet opført som gæld i Hynix' balance eller ville have udvandet ejerandelene tilhørende de eksisterende aktionærer i Hynix ([29]).

(27) Ifølge panelet burde Fællesskabet i henhold til WTO-retten i denne sag allerførst have søgt et alternativt sammenligningsgrundlag som basis for beregning af fordelen. Panelet henviste i punkt 7.213 i sin rapport bl.a. til »a comparable commercial loan which the firm could actually obtain on the market« (et tilsvarende lån på markedsvilkår) (artikel 14, litra b), i SCM-aftalen) og »a comparable commercial loan absent the government guarantee« (et tilsvarende lån uden en statslig garanti) (artikel 14, litra a), i SCM-aftalen). Panelet anførte også som eksempel de såkaldte »junkbonds« (højtforrentede obligationer med stor risiko), også kaldet affaldsobligationer, og »vulturefunds« (investeringsfonde, der investerer i værdipapirer i kriseramte selskaber for at opnå store gevinster) ([30]).

([28]) Retningslinjer for beregningen af subsidiebeløbet i forbindelse med undersøgelser vedrørende udligningstold (EFT C 394 af 17.12.1998, s. 6) (i det følgende benævnt »retningslinjerne«).

([29]) Panelrapporten, punkt 7.211 og 7.212.

([30]) Panelrapporten, punkt 186.

(28) Panelet bemærkede, at der kan være omstændigheder, hvor der ikke er noget pålideligt sammenligningsgrundlag, og at undersøgelsesmyndigheden havde og har meget stor skønsmargen til at fastlægge den passende metode til at beregne den fordel, Hynix opnåede ([31]).

(29) I lyset af panelets konklusioner har Kommissionen for hvert af de relevante finansielle bidrag i forbindelse med den foreliggende foranstaltning på ny gennemgået alle de relevante foreliggende faktiske oplysninger og beviser under hensyn til alle de bemærkninger, der er blevet fremsat af de berørte parter, navnlig for så vidt angår eventuelle alternative sammenligningsgrundlag, herunder de såkaldte junkbonds og vulturefunds, og den har for hvert af de relevante finansielle bidrag på ny beregnet den fordel, Hynix opnåede.

(30) Kommissionen har ikke på ny gennemgået sine konklusioner eller foretaget nogen nye beregninger med hensyn til de indholds- og proceduremæssige spørgsmål, der bekræftes i panelrapporten, eller som efter panelets opfattelse er uforenelige med SCM-aftalen, herunder, men ikke kun: Hynix' finansielle situation og værdi, betingelserne på DRAM-markedet, betingelserne på de finansielle markeder og anvendelsen af de foreliggende faktiske oplysninger. Kommissionen har begrænset sig til det konkrete spørgsmål, der er genstand for panelets konklusioner, dvs. om der findes alternative sammenligningsgrundlag.

(31) Kommissionen anvendte, da den på ny så på dette spørgsmål, »modtagerens fordel« og ikke »statens omkostninger« som kriterium til at beregne subsidierne, således som det er fastsat i grundforordningens artikel 6, hvilket stemmer overens med panelets argumentation, konklusionerne i den endelige forordning og Kommissionens faste praksis ([32]). Kommissionen bemærker i denne henseende, at et af de centrale kendetegn ved SCM-aftalen (artikel 14) efter Uruguay-runden var bekræftelsen af, at »modtagerens fordel« i reglen ville have forrang for »statens omkostninger« som kriterium. Kommissionen bemærker videre, at førstnævnte kriterium generelt fører til et højere subsidiebeløb end sidstnævnte kriterium, fordi det kræver en sammenligning med finansiering, der ydes ud fra forretningsmæssige hensyn, og ikke med finansiering fra statens side. Kommissionen bemærker derfor, at man generelt ikke forventer, at den metode, der er baseret på »statens omkostninger«, fører til et højere subsidiebeløb end den metode, der er baseret på »modtagerens fordel«.

([31]) Panelrapporten, punkt 7.213.

([32]) Panelet nævner omkostningerne for »the provider of the financial contribution« (den finansielle bidragyder), dvs. den sydkoreanske stat og de privatbanker, der kan modtage pålæg fra den.

(32) Kommissionen har derfor i tråd med panelets argumentation set på de finansielle bidrag »ud fra modtagerens synspunkt«. Kommissionen har i den forbindelse foretaget en objektiv gennemgang af de foreliggende oplysninger i sagen. Kommissionen har ikke undersøgt, hvilke subjektive overvejelser den ene eller anden Hynix-leder måtte have gjort sig på daværende tidspunkt. Den har derimod undersøgt, hvor stor fordelen objektivt set ville have været for et selskab, der på daværende tidspunkt befandt sig i præcist samme situation som Hynix. At fordelen beregnes ud fra modtagerens synspunkt, betyder ikke, at undersøgelsesgrundlaget bliver subjektivt i stedet for et objektivt.

1.5. *Eksportkreditgarantier (D/A-forhøjelsen) på 600 mio. USD fra KEIC*

(33) Panelet sammenfattede i punkt 7.85 i sin rapport de faktiske oplysninger vedrørende garantien fra KEIC som følger:

»Den anden foranstaltning, der blev anset for subsidier, var forlængelsen af en garanti fra KEIC, som er det officielle sydkoreanske eksportkreditorgan. KEIC yder eksportkreditforsikring og -garantier med henblik på at forvalte de risici, der er forbundet med oversøiske transaktioner. I januar 2001 hævede 14 af Hynix' kreditorbanker loftet for eksportkreditfaciliteten for D/A (dokumenter mod accept) til Hynix fra 800 mio. USD til 1,4 mia. USD svarende til en forhøjelse på 600 mio. USD. KEIC ydede den kortfristede eksportkreditforsikring for det hævede D/A-loft, for så vidt angår transaktionen mellem Hynix og selskabets oversøiske datterselskaber. Hynix opkræver således den forventede betaling for eksporttransaktionen fra de pågældende banker, der opbevarer D/A-dokumenterne. Den tilknyttede importør i bestemmelseslandet foretager derefter betalingen for de pågældende varer direkte til bankerne mod D/A'en. Hynix betaler en præmie til KEIC for garantien og betaler renter til de pågældende banker for de D/A-beløb, der trækkes, indtil importøren foretager den endelige betaling. KEIC-forsikringen dækker de beløb, som bankerne har til gode, men som ikke kan inddrives, fordi enten eksportøren eller importøren er gået konkurs.« ([33])

([33]) Panelrapporten, punkt 7.85.

(34) Efter panelets opfattelse var den konklusion, Fællesskabet nåede frem til på basis af de foreliggende oplysninger, dvs. at garantien fra KEIC indebar en fordel for Hynix, rimelig og velbegrundet ([34]). Panelet påpegede i den forbindelse, at KEIC havde tøvet med at yde garanti for Hynix' gæld og selv havde brug for en garanti fra den sydkoreanske stat ([35]). For så vidt angår fordelens størrelse, fremgår det dog af panelrapporten, at Fællesskabet i henhold til WTO-retten på ny burde undersøge, om der findes alternative sammenligningsgrundlag til at beregne fordelen for Hynix ([36]).

(35) Som panelet bemærkede, kan spørgsmålet om, hvorvidt en statsgaranti udgør en fordel, anskues fra mere end en vinkel ([37]).

(36) En rimelig metode til at undersøge fordelen som følge af en sådan foranstaltning kunne være at sammenligne statsgarantien med en tilsvarende garanti på markedet ([38]).

(37) En anden rimelig metode nævnes i grundforordningens artikel 6, litra b) (som i alt væsentligt svarer til artikel 14, litra b), i SCM-aftalen), i forbindelse med statslån og grundforordningens artikel 6, litra c) (som i alt væsentligt svarer til artikel 14, litra c), i SCM-aftalen), i forbindelse med en statslig lånegaranti ([39]). I den foreliggende sag er »den statslige lånegaranti« det revolverende beløb, som Hynix-gruppen, gennem sine tilknyttede importører i forskellige eksportlande, på ethvert givent tidspunkt skyldte banker i forbindelse med eksporttransaktioner, hvor der endnu ikke er sket betaling, men hvor bankerne allerede har overført midler til Hynix. Det pågældende finansielle bidrag vedrørte hævelsen af loftet for eksportkreditfaciliteten med 600 mio. USD. Loftet for selve faciliteten var dog på 1,4 mia. USD.

(38) Kommissionen har på ny gennemgået den omfattende dokumentation i sagen og vurderet, om der findes et relevant sammenligningsgrundlag til at beregne fordelen. Kommissionen undersøgte allerførst, om Hynix havde modtaget nye lån på det tidspunkt, hvor loftet blev forhøjet med 600 mio. USD. Ifølge de foreliggende oplysninger var der imidlertid ikke blevet ydet nogen nye tilsvarende lån. For det andet forsøgte Kommissionen at finde dokumentation for omkostningerne i forbindelse med og vilkårene for en tilsvarende garanti på markedsvilkår eller et »tilsvarende lån uden en statslig garanti«, som Hynix eller et andet selskab, der befandt sig i en situation svarende til den, Hynix befandt sig i, optog på det pågældende tidspunkt. Et tilsvarende lån på markedsvilkår ville ideelt set være et lån af omtrent samme størrelse, som vedrører den samme eller en lignende sektor, som involverer en tilsvarende form for aktivitet som f.eks. eksportkreditforsikring, og som blev optaget på omtrent samme tidspunkt. Det kunne hverken involvere en udtrykkelig eller implicit statsgaranti og ville skulle omfatte et selskab, hvis finansielle situation svarede til den, Hynix befandt sig i.

(39) Efter den fornyede gennemgang fastslog Kommissionen, at der ikke foreligger nogen pålidelige oplysninger om disse spørgsmål. For så vidt angår Hynix selv, fandt Kommissionen ikke noget sådant sammenligningsgrundlag. De lån, der blev ydet til Hynix, blev generelt ydet enten af den sydkoreanske stat eller af banker, der havde fået overdraget eller var blevet pålagt at varetage denne opgave af den sydkoreanske stat, og hertil kommer, at renten på det syndikerede lån heller ikke ville være et passende sammenligningsgrundlag af de årsager, der er anført i betragtning 17-20 ovenfor. Lånet fra Citibank Seoul er heller ikke et passende sammenligningsgrundlag af de årsager, der er anført i betragtning 21 ovenfor. Citibanks deltagelse var ubetydelig, var påvirket af de øvrige långiveres og den sydkoreanske stats deltagelse og blev fordrejet dels af bankens egne og SSB's interesser som Hynix' finansielle rådgiver, dels af bankens mangeårige forhold til den sydkoreanske stat. Under alle omstændigheder samarbejdede Citibank ikke i forbindelse med undersøgelsen.

(40) I betragtning af Hynix' finansielle situation er der intet selskabsspecifikt sammenligningsgrundlag, der kan anvendes, og der foreligger ingen oplysninger om lån, der blev ydet til selskaber, som befandt sig i en lignende finansiel situation som Hynix. Det fremgår desuden af de foreliggende oplysninger, at Hynix ikke opnåede og heller ikke kunne have opnået de pågældende midler på markedet ([40]). KEIC's program for eksportkreditgarantier

([34]) Panelrapporten, punkt 7.189-7.192.
([35]) Panelrapporten, punkt 7.189.
([36]) Panelrapporten, punkt 7.213.
([37]) Panelrapporten, punkt 7.189.
([38]) Panelrapporten, punkt 7.189.
([39]) Panelrapporten, punkt 7.189.

([40]) Betragtning 87 og 101-112 til den endelige forordning.

og KDB's program for virksomhedsobligationer var gældende i hele 2001. I dette tidsrum var Hynix på ingen måde kreditværdigt, og Hynix' finansielle situation, som i forvejen så trist ud, forværredes markant i 2000, da selskabet havde et nettotab på over 2 000 mia. KRW. Ved udgangen af 2000 var Hynix' gæld vokset til i alt 8 000 mia. KRW, og Hynix' balancelikviditet, som angiver, i hvilken grad et selskabs omsætningsaktiver er i stand til at dække dets kortfristede gæld, lå på 0,33 ([41]). Hynix' nettofortjenstmargen faldt fra 2,08 % i 1999 til – 24,03 % i 2000 (hvor DRAM-industrien som helhed klarede sig godt) og – 93,83 % i 2001 ([42]). I 2000 og 2001 var Hynix tydeligvis ikke i stand til at tilvejebringe tilstrækkelig pengestrøm til at dække sin eksisterende gæld, for slet ikke at tale om ny gæld.

(41) Alle markedsanalytikere var enige om, at Hynix ikke var kreditværdigt i dette tidsrum. Standard & Poor's takserede Hynix' kreditværdighed til B– i marts 2001, CCC+ i august 2001 og SD (»selective default«) i oktober 2001. I januar 2001 erklærede UBS Warburg, at den aftale, Hynix havde indgået med KDB om refinansiering af gælden, blot udskød sandhedens time, men ikke løste Hynix' kerneproblem, nemlig at selskabet ikke var rentabelt, og at det ikke var i stand til at tilvejebringe tilstrækkelig likviditet fra den interne pengestrøm eller salg af aktiver til at afdrage gælden hurtigt nok. ([43]) UBS Warburg udtalte senere, at Hynix' manglende bredde i produktsortimentet gav anledning til bekymring, og at Hynix var alt for fokuseret på DRAMs, hvilket var med til at forværre dets nøgletal i hele første halvår af 2001 ([44]). I februar 2001 beskrev også Deutsche Bank problemet med hensyn til pengestrømmen tilsvarende direkte, da banken udtalte, at Hynix' hovedproblem efter Deutsche Banks opfattelse var selskabets pengestrøm. Efter bankens opfattelse var det usandsynligt, at den sydkoreanske stat var villig til at opgive selskabet allerede. Banken mente, at den finansielle krise, Hynix befandt sig i, ville blive ved med at gøre det meget svært for selskabet at komme til hægterne, idet DRAM-sektoren formentlig er den mest kapitalintensive sektor inden for halvledere, da de teknologiske processer løbende skal holdes tidssvarende ([45]).

(42) I februar 2001 udtalte en anden markedsekspert i en artikel i Korea Herald ([46]), at han, fordi lånet fortsat var forbundet med meget stor risiko, som afskrækkede investorer, ikke mente, at der ville blive investeret likvid kapital i virksomhedsobligationer, der er vurderet til under BBB+. Udtalelsen faldt kort efter, at garantien fra KEIC og KDB's program for virksomhedsobligationer trådte i kraft. I artiklen fremhæves også afkastforskellen mellem de højest vurderede obligationer (investment-grade-obligationer) og de højt forrentede obligationer med stor risiko (junkbonds), og det konkluderes, at dette viser, at investorer fortsat holder sig fra lavt vurderede virksomhedsobligationer, så forskellen mellem de højt vurderede obligationer og de såkaldte junkbonds øges i videst muligt omfang. Ifølge en melding i pressen i juni 2001 kunne investorer på daværende tidspunkt se asiatiske selskabers kreditværdighed falde, men de manglede stadig mod til at røre ved selskaber med en kreditvurdering på under laveste »investmentgrade« på BBB–. Det var kun selskaber, der havde solide pengestrømme, der var i stand til at afdrage deres gæld, og som havde udsigter til vækst, der kunne tiltrække sig opmærksomhed fra investorer ([47]). I en anden melding hed det, at det især i andet halvår af 2000 havde været stort set umuligt for et selskab at udstede junkbonds på grundlag af sin egen kreditværdighed, og at markedet for junkbonds blev udgjort af primære obligationsforpligtelser mod sikkerhed (»primary collateralised bond obligations«, CBO'er), låneforpligtelser mod sikkerhed (»collateralised loan obligations«, CLO'er) og en plan for refinansiering af obligationer, der blev iværksat på initiativ af staten ([48]).

(43) Kommissionen fastholder derfor sin oprindelige konklusion, dvs. at Hynix ikke blev anset for at have den fornødne kreditværdighed, som investorer kræver af junkbonds, og at selskaber, der havde så dårlige udsigter som Hynix, i undersøgelsesperioden ikke havde haft adgang til den type kapitalmarkeder, som panelet omtaler. Derfor er det på baggrund af de foreliggende oplysninger ikke muligt at skabe et pålideligt sammenligningsgrundlag, for så vidt angår disse markeder.

(44) Kommissionen kunne derfor med rimelighed og objektivt konkludere, at der rent faktisk ikke var noget alternativt sammenligningsgrundlag på markedet i den foreliggende sag. I overensstemmelse hermed fastslår Kommissionen under disse omstændigheder, at den fordel, Hynix opnåede, ikke kan overstige det samlede lånebeløb plus renter og renters rente og de omkostninger, der er forbundet med at inddrive eller forsøge at inddrive udeståendet i tilfælde af misligholdelse. Der foreligger heller ingen pålidelige oplysninger om disse sidstnævnte supplerende omkostninger, og Kommissionen har derfor begrænset sig til det samlede lånebeløb. Kommissionen mener, at denne konklusion understøttes fuldt ud af dens (uændrede) konstateringer vedrørende Hynix' finansielle situation og værdi og den situation, der herskede på DRAM-markedet og de finansielle markeder, og at den er i overensstemmelse med grundforordningen og retningslinjerne.

([41]) Sunde selskaber bør have et nøgletal på 2,0 eller derover, og et nøgletal på under 1,0 er udtryk for, at det pågældende selskab er i »alvorlige finansielle vanskeligheder« (Anthony Saunders' ekspertrapport, s. 12). Kommissionen påpeger, at der ganske vist var en vis forbedring i Hynix' balancelikviditet i 2001, nemlig til 0,65, men at denne forbedring alene skyldtes omstruktureringen i oktober 2001, som gjorde det muligt for Hynix at reducere den gældende andel af selskabets langfristede gæld markant og dermed sin kortfristede gæld. *Idem*.

([42]) Saunders' rapport, s. 18.

([43]) »Korea Daily Comment: Hyundai Electronics«, UBS Warburg, 4. januar 2001, s. 2 (bilag 64 til Micron Italias bemærkninger af 14. februar 2003 efter høringen).

([44]) »Hyundai Electronics«, UBS Warburg, 8. januar 2001, s. 7 (bilag 19 til Micron Italias bemærkninger af 14. februar 2003 efter høringen).

([45]) »Hyundai Electronics Inc. Digging a Deeper Hole«, Deutsche Bank, 23. februar 2001, s. 8 (bilag 66 til Micron Italias bemærkninger af 14. februar 2003 efter høringen).

([46]) Korea Herald, 15. februar 2001.

([47]) Reuters Nyheder, 21. juni 2001.

([48]) Korea Herald, 13. juni 2001.

(45) I betragtning af de argumenter, WTO-panelet har fremført, har Kommissionen dog undtagelsesvist og alene af den grund også vurderet, om der, selv om der ikke er noget relevant sammenligningsgrundlag, skulle være et andet forhold, der i stedet kan anvendes som sammenligningsgrundlag, eventuelt justeret under hensyn til de særlige omstændigheder, der gør sig gældende i sagen. Et sådant alternativt sammenligningsgrundlag kunne f.eks. være baseret på en markedsrente tillagt en risikopræmie, som afspejler tabsrisikoen for selskaber, der er behæftet med en tilsvarende risiko. Ved beregningen heraf ville der blive taget hensyn til lånevilkårene, den referencemarkedsrente, som et kreditværdigt selskab ville skulle betale, sandsynligheden for, at et selskab, der ikke er kreditværdigt, misligholder sine gældsforpligtelser inden for et givent tidsrum, og sandsynligheden for, at et kreditværdigt selskab misligholder sine gældsforpligtelser inden for samme givne tidsrum. Denne metode bygger på den almindelige antagelse, at sandsynligheden for, at låntager misligholder betalingen af afdrag på lånet, er større for en långiver, der yder et lån til et selskab, som ikke anses for kreditværdigt. På grund af den større sandsynlighed for misligholdelse vil långiveren kræve en højere rente, der tillige står i rimeligt forhold til den øgede sandsynlighed for misligholdelse. Metoden indebærer i alt væsentligt, at der anvendes en rente, som kreditværdige låntagere kan opnå på markedet, tillagt en »risikopræmie« for at tage hensyn til den forhøjede risiko i forbindelse med udlånet til et selskab, som ikke er kreditværdigt.

(46) For at imødekomme panelets rapport i den foreliggende sag har Kommissionen beregnet en passende referencerente for selskaber, der ikke er kreditværdige, efter følgende formel:

$$ib = [(1-qn)(1+if)n/(1-pn)]1/n - 1$$

hvor:

n = lånevilkårene

ib = referencerenten for en låntager, som ikke er kreditværdig

if = den lange rente, som et kreditværdigt selskab ville skulle betale

pn = sandsynligheden for, at et selskab, som ikke er kreditværdigt, misligholder sine gældsforpligtelser inden for n antal år

qn = sandsynligheden for, at et selskab, som er kreditværdigt, misligholder sine gældsforpligtelser inden for n antal år.

(47) Som rente for kreditværdige selskaber (eller markedsrente) ved lån i USD anvendte Kommissionen i denne forbindelse den gennemsnitlige rente for udlån i USD i 2001, som ifølge Den Internationale Valutafonds (IMF) internationale tjeneste for finansstatistik (International Financial Statistics Service) lå på 6,922 %. Det lån, Hynix fik i kraft af garantien, havde ganske vist en kort løbetid, men den pågældende foranstaltning, dvs. selve garantien, var rent faktisk en slags revolverende lån. Kommissionen anvendte data fra Moody's Investor Service til at fastsætte tal for tabsrisikoen for selskaber, der er kreditværdige, og selskaber, som ikke er kreditværdige. Renten for selskaber, som ikke er kreditværdige, beregnede Kommissionen ud fra sandsynligheden for, at selskaber med en kreditvurdering på Caa til C ville misligholde deres gældsforpligtelser i den pågældende foranstaltnings løbetid (dvs. et år for garantien fra KEIC). For kreditværdige selskaber anvendte Kommissionen også tabsrisikoen i den pågældende foranstaltnings løbetid, beregnet ud fra kumulerede data for investmentgradeselskaber. Tabsrisikoen for selskaber, som ikke er kreditværdige, lå ifølge Moody's Investor Service på 34,34 % inden for et år i 2001. Tabsrisikoen for kreditværdige selskaber lå på 0,13 % inden for et år i 2001. Det gav en rente på i alt 62,70 %. Hynix skulle derimod betale 8,33 % i rente for de pågældende lån i USD svarende til en renteforskel på i alt 54,37 %.

(48) Kommissionen erindrer om, at den, når den konstaterer, at fordelen svarer til det samlede finansielle bidrag (i det foreliggende tilfælde et lån eller en lånegaranti), i reglen behandler fordelen som »ikke-tilbagevendende« subsidier og fordeler beløbet over en periode, der svarer til den normale afskrivningsperiode for anlægsaktiver inden for den pågældende erhvervsgren. Kommissionen foretager i den forbindelse en lineær fordeling og forhøjer ikke den samlede fordels størrelse ved hjælp af tidsværdimetoden, men lægger blot renter til de enkelte årlige trancher. I den foreliggende sag var fordelingsperioden fem år, og der blev, som det fremgår af betragtning 44 ovenfor, ikke lagt nogen supplerende omkostninger til det samlede lånebeløb, så det finansielle bidrag blev opdelt i lige store trancher på 20 % om året.

(49) Havde Kommissionen sammenlignet rentesatserne som beskrevet i betragtning 45-47 ovenfor, var fordelen (dvs. forskellen mellem referencerenten og den faktiske rente) blevet anset for tilbagevendende subsidier. Det subsidiebeløb, der blev fordelt på hvert år, ville have været lig med renteforskellen multipliceret med det faktiske lånebeløb. Den årlige fordel, man når frem til ved at sammenligne rentesatserne, kan derfor alt efter renteforskellens størrelse, lånevilkårene og -betingelserne og afskrivningsperiodens længde være større eller mindre end den fordel, man når frem til ved hjælp af Kommissionens oprindelige metode.

(50) I den foreliggende sag ville Kommissionens oprindelige metode give en opdelt årlig fordel på 20 % af det finansielle bidrag. Alt efter de konkrete lånevilkår, dvs. om låntager hvert år betaler renter og afdrag eller udelukkende renter, ville dette beløb blive nået ved en renteforskel på mindst 20 % og højst ca. 35 % om året. Den faktiske renteforskel er 54,37 % i den foreliggende sag. Det vil sige, at man, hvis metoden anvendes strengt, vil nå frem til en meget større sats af udligningsberettigede subsidier, der er fordelt på omsætningen, nemlig 12,8 % i stedet for de 5,1 %, som Kommissionen oprindeligt nåede frem til.

(51) Følgelig mener Kommissionen, at dens oprindelige metode var og er rimelig i den foreliggende sag. Kommissionen fastslår faktisk kun i ekstreme tilfælde, at fordelen svarer til det samlede lånebeløb (dvs. når der ikke er nogen realistisk mulighed for tilbagebetaling), og under sådanne omstændigheder er referencerenten normalt særdeles høj. Renteforskellen vil derfor ofte resultere i en større fordel, end hvis det nominelle lånebeløb blot blev fordelt over en tidsperiode. Under disse omstændigheder har Kommissionen anvendt den mere konservative af de to metoder for at sikre, at subsidiebeløbet ikke sættes for højt, og den vil lægge det nominelle lånebeløb til grund ved beregningen af den maksimale fordel.

(52) På baggrund af ovenstående udgjorde den fordel, der var forbundet med garantien fra KEIC, udtrykt på et ad valorem-grundlag af eksportomsætningen, 5,1 %.

1.6. *KDB's program for virksomhedsobligationer*

(53) Panelet sammenfattede i punkt 7.88-7.89 i sin rapport de faktiske oplysninger vedrørende KDB's program for virksomhedsobligationer som følger:

»7.88 Det tredje program, der blev anset for at udgøre subsidier fra Sydkoreas side, var KDB's program for virksomhedsobligationer, som Hynix fik adgang til den 4. januar 2001. Programmet, som i alt væsentligt havde en løbetid på et år (2001), blev indført af staten som reaktion på den finansielle uro i Sydkorea, der skyldtes, at et stort antal obligationer fra nogle få selskaber (herunder Hynix) ville forfalde på én gang. Under programmet blev den gæld, der forfaldt til indfrielse, forlænget og omlagt for investorer. Et deltagende selskab indfriede selv 20 % af sine virksomhedsobligationer, der forfaldt, mens KDB tog sig af de resterende 80 %. Det var den første fase af programmet. Af de 80 % af obligationerne, som KDB oprindeligt overtog, blev 20 % derefter solgt til selskabets kreditorbanker i forhold til størrelsen af deres fordringer over for selskabet, 70 % blev omlagt med henblik på salg til investorer som obligationsforpligtelser mod sikkerhed (»collateralised bond obligations«, CBO'er) og/eller låneforpligtelser mod sikkerhed (»collateralised loan obligations«, CLO'er), som blev garanteret af Korea Credit Guarantee Fund (i det følgende benævnt »KCGF«) (*), og KDB beholdt de resterende 10 %. Det deltagende selskab skulle tilbagekøbe mindst 3 % af alle CBO'er og 5 % af alle CLO'er. (**)

7.89 Panelet bemærkede, at selskaber blev udpeget til at deltage i programmet af den vigtigste kreditorbank og skulle godkendes af Creditors Financial Institutions Council (i det følgende benævnt »CFIC«) på grundlag af en vurdering af selskabets finansielle fremtid. CFIC bestod af repræsentanter for KCGF, KDB og 17 andre kreditorbanker. (***) Det var CFIC, der traf endelig beslutning om deltagelsen i programmet. Hvis banker, der tegnede sig for 75 % af lånene til selskabet, godkendte selskabets deltagelse i programmet, anså CFIC beslutningen herom for at være truffet enstemmigt. For at kunne deltage i programmet skulle et selskab være i stand til selv at indfri 20 % af de obligationer, der forfaldt, normalisere sin erhvervsvirksomhed ved hjælp af en redningsplan, have en kreditvurdering på under A, men over BB og acceptere enhver ændring af aktiemajoriteten, der blev fordret af kreditorbankerne, eller udskiftning af ledelsen i tilfælde af konkurs. Hynix blev godkendt til programmet den 4. januar 2001 med en kreditvurdering på BBB-. Der var i alt seks selskaber, der blev godkendt, hvoraf fire, herunder Hynix, tilhørte Hyundai-gruppen. (****) Fællesskabet nåede frem til, at KDB's obligationskøb som led i programmet udgjorde et statsligt finansielt bidrag, som indebar en fordel for Hynix.

(*) CBO'er og CLO'er er værdipapirer, der understøttes af aktiver, og som sælges til investeringsselskaber.
(**) Den foreløbige afgørelse, punkt 47-48.
(***) *Idem*, punkt 49.
(****) *Idem*, punkt 49-52. Ifølge Fællesskabet havde programmet et budget på 6200 mia. KRW, hvoraf 2900 mia. KRW var øremærket til Hynix. I sidste ende blev der anvendt 2900 mia. KRW, heraf 1200 mia. KRW (41 %) til Hynix, og 38 % blev anvendt til de øvrige tre Hyundai-selskaber.« ([49])

(54) Efter panelets opfattelse var den konklusion, Fællesskabet nåede frem til på basis af de foreliggende oplysninger, dvs. at KDB's program for virksomhedsobligationer indebar en fordel for Hynix, rimelig og velbegrundet.

([49]) Panelrapporten, punkt 7.88 og 7.89.

Det erindrede i den forbindelse om, at KDB's program for virksomhedsobligationer i og for sig var blevet indført og i realiteten garanteret af den sydkoreanske stat ([50]). For så vidt angår fordelens størrelse, fremgår det dog af panelrapporten, at Kommissionen i henhold til WTO-retten på ny burde undersøge, om der findes alternative sammenligningsgrundlag.

(55) Som panelet bemærkede, kan spørgsmålet om, hvorvidt i alt fald en statsgaranti udgør en fordel, anskues fra mere end en vinkel, ([51]) og en undersøgelsesmyndighed har, når den anvender retningslinjerne i artikel 14 i SCM-aftalen, meget stor skønsmargen ([52]). For eksempel udviser KDB's program for virksomhedsobligationer nogle af de særlige kendetegn ved en garanti, i det omfang foranstaltningen som helhed blev indført, sponsoreret og i realiteten garanteret af den sydkoreanske stat eller et sydkoreansk offentligt organ. En rimelig metode til at undersøge fordelen som følge af en sådan foranstaltning kunne derfor være at sammenligne den statslige garanti med en tilsvarende garanti på markedet. KDB's program for virksomhedsobligationer kan også betragtes i lyset af grundforordningens artikel 6, litra b) (som i alt væsentligt svarer til artikel 14, litra b), i SCM-aftalen), i forbindelse med statslån og grundforordningens artikel 6, litra c) (som i alt væsentligt svarer til artikel 14, litra c), i SCM-aftalen), i forbindelse med en statslig lånegaranti.

(56) Kommissionen har på ny gennemgået de foreliggende oplysninger for at vurdere, om der findes et relevant sammenligningsgrundlag til at beregne fordelen. Den har forsøgt at finde dokumentation for en tilsvarende statslig garanti eller et »tilsvarende lån på markedsvilkår« eller et »tilsvarende lån uden en statslig garanti«, som Hynix eller et andet selskab, der befandt sig i en situation svarende til den, Hynix befandt sig i, optog på det pågældende tidspunkt. Et tilsvarende lån på markedsvilkår ville ideelt set være et lån af omtrent samme størrelse, som vedrører den samme eller en lignende sektor, som involverer en tilsvarende form for aktivitet, og som blev optaget på omtrent samme tidspunkt. Det kunne hverken involvere en udtrykkelig eller implicit statsgaranti og ville skulle omfatte et selskab, hvis finansielle situation svarede til den, Hynix befandt sig i.

(57) Efter den fornyede gennemgang fastslog Kommissionen, at der ikke i den foreliggende sag findes noget sammenligningsgrundlag på markedet, der opfylder disse kriterier. Hynix solgte ikke selv nogen virksomhedsobligationer på markedet, da selskabet deltog i KDB's program for virksomhedsobligationer. Et af kriterierne for at deltage i KDB's program for virksomhedsobligationer var nemlig, at det pågældende selskab *ikke* var i stand til at optage lån eller sælge obligationer på normale markedsvilkår. Som det fremgår af betragtning 53 til den endelige forordning, fremlagde Hynix ingen dokumentation for, at selskabet forsøgte at komme ind på udenlandske finansmarkeder i dette tidsrum. Da det internationale kreditvurderingsbureau Standard & Poor's sænkede Hynix' gæld til kreditvurderingen »speculative rating B–«, er det desuden usandsynligt, at Hynix kunne have opnået udenlandske lån eller solgt obligationer på udenlandske markeder, selv om selskabet havde forsøgt det. Selv den sydkoreanske stat bemærkede i januar 2001, at Hynix teknisk set var insolvent. ([53])

(58) Hertil kommer, at der ikke er andre af de lån, der blev ydet til Hynix i det tidsrum, hvor KDB forlængede de af Hynix' obligationer, der forfaldt, der kan anvendes som grundlag for at afgøre, om Hynix opnåede en fordel. Af de årsager, der er anført i betragtning 17-22 ovenfor, kan de lån, der blev ydet som led i det syndikerede lån, ikke tjene som passende sammenligningsgrundlag. Det lån, der blev ydet i henhold til det syndikerede lån, blev fordrejet af statens indgreb i en sådan grad, at dette lån ikke kan bruges som rimeligt sammenligningsgrundlag på markedet til at afgøre, om der er tale om en fordel, eller til at fastsætte fordelens størrelse. Kommissionen erindrer i den forbindelse om, at det syndikerede lån blev muliggjort af den sydkoreanske stat, da den fritog de tre hovedkreditorer for lånegrænserne. Uden disse tre bankers deltagelse i konsortiet er det uvist, om lånet i det hele taget kunne være blevet til noget, da det krævede beløb langt fra havde været til stede ([54]).

([50]) Panelrapporten, punkt 7.194-7.199.
([51]) Panelrapporten, punkt 7.189.
([52]) Panelrapporten, punkt 7.213.

([53]) Se »Direct Intervention by the Government in Supporting Hynix«, Korea Economic Daily, 28. august 2001 (artikel, ifølge hvilken den sydkoreanske nationalforsamling havde erfaret, at KEIC i en brevveksling med Økonomiministeriet var blevet pålagt at støtte Hynix) (bilag 1 til Micron Italias bemærkninger af 14. maj 2003 til den midlertidige forordning).
([54]) Som det fremgår af betragtning 53 til den endelige forordning, havde Hynix oprindeligt anmodet om et syndikeret lån på 1 000 mia. KRW, men fik kun 800 mia. KRW. Hvis de tre banker, der stod for 300 mia. af de i alt 800 mia. KRW, ikke kunne have deltaget, fordi den sydkoreanske stat ikke havde givet dem en særlig tilladelse, er det højst usikkert, om de øvrige banker ville have ydet lånet.

(59) De konvertible obligationer, der blev købt af private organer som led i omstruktureringsprogrammet fra maj 2001, kan heller ikke tjene til sammenligningsgrundlag, da de foreliggende oplysninger, selv om de ikke gjorde det muligt at fastslå, at KDB havde fået overdraget eller var blevet pålagt at varetage opgaven, dog pegede på en statslig involvering af en sådan grad, at private kreditorers deltagelse i købet af konvertible obligationer ikke syntes at være begrundet i forretningsmæssigt fornuftige hensyn: Kreditorbankerne erkendte selv i CFIC-beslutningen af 7. maj 2001, at Hynix ikke var i stand til at opfylde sine gældsforpligtelser i maj 2001 ([55]), og den sydkoreanske stat var tydeligvis dybt involveret i tilsynet med gennemførelsen af tilbuddet fra maj 2001 angående de konvertible obligationer og havde endda ladet en højtstående repræsentant for FSS overvære CFIC-mødet i marts 2001 ([56]). Et tilsvarende lån på markedsvilkår, som kunne tjene til sammenligningsgrundlag, er et lån, der blev optaget på omtrent samme tidspunkt; desuden blev de konvertible obligationer tilbudt fem måneder efter KDB's program for virksomhedsobligationer, da både Hynix' finansielle situation og den situation, der herskede på DRAM-markedet i øvrigt, var meget anderledes.

(60) Som påpeget ovenfor ([57]) var der faktisk ikke noget andet tilsvarende sammenligningsgrundlag på markedet. At dømme ud fra de foreliggende oplysninger kunne Hynix tværtimod ikke have tilvejebragt de pågældende midler på markedet.

(61) Kommissionen kunne derfor med rimelighed og objektivt konkludere, at der rent faktisk ikke var noget alternativt sammenligningsgrundlag på markedet i den foreliggende sag. I overensstemmelse hermed fastslår Kommissionen under disse omstændigheder, at den fordel, Hynix opnåede, ikke kan overstige det samlede beløb, som Hynix opnåede som følge af KDB's program for virksomhedsobligationer, plus renter og renters rente og de omkostninger, der er forbundet med at inddrive eller forsøge at inddrive udeståendet i tilfælde af misligholdelse. Der foreligger heller ingen pålidelige oplysninger om disse sidstnævnte supplerende omkostninger, og Kommissionen har derfor begrænset sig til midlernes samlede beløb. Kommissionen mener, at denne konklusion understøttes fuldt ud af dens (uændrede) konstateringer vedrørende Hynix' finansielle situation og værdi og den situation, der herskede på DRAM-markedet og de finansielle markeder, og at den er i overensstemmelse med grundforordningen og retningslinjerne.

(62) I betragtning af de argumenter, WTO-panelet har fremført, har Kommissionen dog også vurderet, om der, selv om der ikke er noget relevant sammenligningsgrundlag på markedet, skulle være et andet forhold, der i stedet kan anvendes som sammenligningsgrundlag, eventuelt justeret under hensyn til de særlige omstændigheder, der gør sig gældende i sagen. Et sådant alternativt sammenligningsgrundlag kunne f.eks. beregnes som anført i betragtning 45 og 46, for så vidt angår garantien fra KEIC.

(63) Ved denne beregning har Kommissionen som foreslået af den sydkoreanske stat lagt den rente, som Den Internationale Valutafonds (IMF) internationale tjeneste for finansstatistik har fastsat for kortfristede lån i KRW, dvs. 7,7 %, til grund som rente for KRW-lån til kreditværdige selskaber. Tabsrisikotallene for selskaber, der er kreditværdige, og selskaber, som ikke er kreditværdige, i den pågældende foranstaltnings løbetid stammer fra Moody's Investor Service (hhv. 0,13 % og 34,37 %). Det gav en rente på i alt 63,89 %. Hynix skulle derimod gennemsnitligt betale 12,7 % i rente for de pågældende KDB-obligationer svarende til en renteforskel på i alt 51,19 %.

(64) Betragter man det finansielle bidrag som tilbagevendende subsidier og ikke som ikke-tilbagevendende subsidier, der skal fordeles over en tidsperiode, og anvender man denne model til at beregne den fordel, der er forbundet med det pågældende finansielle bidrag, giver det en fordel på 626,9 mia. KRW og dermed — fordelt på omsætningen — udligningsberettigede subsidier på 11,8 % og ikke de 4,9 %, som Kommissionen oprindeligt nåede frem til. Kommissionen mener derfor, at dens oprindelige metode var og er rimelig i den foreliggende sag, eftersom det ville give en meget større fordel, hvis man lagde renteforskellen til grund, end hvis det nominelle lånebeløb blot blev fordelt over en tidsperiode. Under disse omstændigheder har Kommissionen anvendt den mere konservative af de to metoder for at sikre, at subsidiebeløbet ikke sættes for højt, og den vil lægge det nominelle lånebeløb til grund ved beregningen af den maksimale fordel.

(65) Lægges de midler, som Hynix fik stillet til rådighed som følge af KDB's program for virksomhedsobligationer, til grund ved beregningen af den maksimale fordel, når Kommissionen frem til, at Hynix som følge af det finansielle bidrag opnåede en fordel på 4,9 % af omsætningen, udtrykt på et ad valorem-grundlag.

1.7. *Redningspakken fra oktober 2001, bestående af ombytning af gæld til aktier, den anden gældsforlængelse og et nyt lån på 658 mia. KRW*

(66) Panelet sammenfattede i punkt 7.111-7.113 i sin rapport de faktiske oplysninger vedrørende omstruktureringsprogrammet fra oktober 2001 som følger:

»7.111 Det femte og sidste program, der blev anset for at udgøre subsidier, var omstruktureringsprogrammet fra oktober 2001. Den 4. oktober 2001 blev der oprettet et

([55]) Panelrapporten, punkt 7.104.
([56]) Panelrapporten, punkt 7.97.
([57]) Betragtning 17-22, 56 og 57.

andet CFIC for Hynix i overensstemmelse med Corporate Restructuring Promotion Act (loven til fremme af selskabsomstrukturering) (i det følgende benævnt »CRPA«). CRPA blev vedtaget i august 2001 for at gøre det lettere at omstrukturere selskaber, hvilket forinden skete på basis af aftaler mellem kreditorbanker og de pågældende selskaber. CFIC bestod af 110 finansielle institutioner, herunder 17 banker og 15 investeringsselskaber. CFIC's beslutninger blev truffet med 75 % flertal. Stemmerne blev fordelt i forhold til den enkelte institutions andel af de samlede lån til Hynix. Enhver finansiel institution, der gør brug af sin ret til at være af en anden mening (dissens) ved at være uenig med en CFIC-beslutning, ville blive udelukket permanent fra CFIC. På sit andet møde den 31. oktober 2001 traf CFIC beslutning om den såkaldte anden omstruktureringspakke for Hynix. Der blev foreslået følgende foranstaltninger:

a) et nyt lån på 1 000 mia. KRW til Hynix med en rente på 7 %

b) ombytning af gæld til aktier ved at tilvejebringe obligationer, der kan konverteres til aktier

c) forlængelse af de eksisterende låns løbetid til den 31. december 2004, konvertering af de virksomhedsobligationer, der forfaldt, til virksomhedsobligationer med en løbetid på tre år og en rente på 6,5 % og ændring af renten på de resterende lån i sydkoreansk valuta til 6 %.

7.112 CFIC gav de finansielle institutioner tre valgmuligheder på mødet den 31. oktober 2001. De kunne acceptere forslagene og dermed et nyt lån og deltage i en ombytning af gæld til aktier (i det følgende benævnt »valgmulighed 1«). De banker, der ikke ønskede at deltage i det nye lån, skulle ombytte 28,5 % af deres lån til aktier og afskrive resten af Hynix' gæld (i det følgende benævnt »valgmulighed 2«). For det tredje besluttede CFIC også, at de banker, der modsatte sig foranstaltningerne og gjorde brug af deres ret til at være af en anden mening, ville få deres lån tilbagekøbt til likvidationsværdien som fastsat af Arthur Andersen, der havde fået til opgave at undersøge Hynix' finansielle situation på daværende tidspunkt (i det følgende benævnt »valgmulighed 3«).

7.113 Alligevel var der kun seks banker, der var villige til at yde en ny kredit, der beløb sig til 658 mia. KRW i stedet for som planlagt 1 000 mia. KRW. Disse banker ombyttede en stor del af deres lån til aktier. Følgende banker valgte valgmulighed 1: KEB, Woori Bank, Chohung Bank, KDB, NACF og Citibank. (*) Otte banker nægtede at bevilge nye lån og ombyttede derfor ca. 1/3 af deres lån til aktier og afskrev resten som tab. De øvrige banker modsatte sig omstruktureringen og valgte at få likvidationsværdien af deres lån og måtte så afskrive restgælden som tab. For de resterende lån hos de banker, der valgte valgmulighed 1, blev løbetiden forlænget og renterne sænket som beskrevet ovenfor. (**) Efter Fællesskabets opfattelse udgjorde deltagelsen af de seks banker, der havde valgt valgmulighed 1, i omstruktureringsprogrammet fra oktober 2001 et statsligt finansielt bidrag, som indebar en fordel for Hynix. Omfanget af subsidier blev beregnet til 19,4 %, for så vidt angår omstruktureringsprogrammet fra oktober 2001.

(*) Punkt 77 i den foreløbige afgørelse. KDB deltog ikke i det nye lån på 658 mia. KRW.
(**) *Idem*., punkt 69-71.«

(67) Efter panelets opfattelse var den konklusion, Fællesskabet nåede frem til på basis af de foreliggende oplysninger, dvs. at omstruktureringsprogrammet fra oktober 2001 indebar en fordel for Hynix, rimelig og velbegrundet ([58]). For så vidt angår fordelens størrelse, fremgår det dog af panelrapporten, at Fællesskabet i henhold til WTO-retten på ny burde undersøge, om der findes alternative sammenligningsgrundlag.

i) Ombytning af gæld til aktier

(68) Som panelet påpegede, da det så på spørgsmålet om, hvorvidt statsligt indskud af egenkapital indebærer en fordel, og da det anvendte retningslinjerne i artikel 14 i SCM-aftalen, har en undersøgelsesmyndighed meget stor skønsmargen ([59]). Kommissionen er af den opfattelse, at ombytningen af gæld til aktier som led i omstruktureringsprogrammet fra oktober 2001 kan betragtes i lyset af grundforordningens artikel 6, litra a) (som i alt væsentligt svarer til artikel 14, litra a), i SCM-aftalen), som omhandler statsligt indskud af egenkapital, der er uoverensstemmende med den sædvanlige investeringspraksis, herunder for indskud af risikovillig kapital, hos private investorer i det pågældende medlemsland. Kommissionen påpeger, at litra a) til forskel fra litra b) og c) ikke indeholder et afsluttende punktum, der præciserer, hvordan fordelen skal beregnes.

([58]) Panelrapporten, punkt 7.204-7.210.
([59]) Panelrapporten, punkt 7.213.

(69) Kommissionen har på ny gennemgået de foreliggende oplysninger for at vurdere, om der findes et relevant sammenligningsgrundlag til at beregne fordelen. Den har forsøgt at finde dokumentation for et tilsvarende privat indskud af egenkapital, som Hynix eller et andet selskab, der befandt sig i en situation svarende til den, Hynix befandt sig i, gjorde brug af på det pågældende tidspunkt. Et tilsvarende indskud af egenkapital ville være et indskud af omtrent samme størrelse, som vedrører den samme eller en lignende sektor, som involverer en tilsvarende form for aktivitet, og som fandt sted på omtrent samme tidspunkt. Det kunne hverken involvere en udtrykkelig eller implicit statsgaranti og ville skulle omfatte et selskab, hvis finansielle situation svarede til den, Hynix befandt sig i.

(70) Efter den fornyede gennemgang fastslog Kommissionen, at der ikke findes nogen dokumentation for disse spørgsmål. For så vidt angår Hynix selv, fandt Kommissionen ikke noget sådant sammenligningsgrundlag. Den egenkapital, Hynix fik stillet til rådighed, blev generelt stillet til rådighed enten af den sydkoreanske stat eller af banker, som fik overdraget eller blev pålagt at varetage opgaven af den sydkoreanske stat.

(71) Desuden fandtes der faktisk ikke noget andet tilsvarende sammenligningsgrundlag på markedet. At dømme ud fra de foreliggende oplysninger kunne Hynix tværtimod ikke have opnået de pågældende midler på markedet. Som det fremgår af betragtning 103 til den endelige forordning, takserede Standard & Poor's Hynix' kreditværdighed til SD (»selective default«) i oktober 2001. Hynix misligholdt betalingen af renter på det syndikerede lån i maj 2001, og flere kreditorbanker øgede allerede i maj 2001 og igen i oktober 2001 deres hensættelser til tab på lån til Hynix, før de pågældende foranstaltninger blev iværksat. De seks banker, der deltog i foranstaltningerne fra oktober 2001, havde interne vurderinger af Hynix, som rakte fra »precautionary« (usikker) til »doubtful« (tvivlsom), og de banker, der havde valgt valgmulighed 2, og som var involveret i ombytningen af gæld til aktier, havde ikke meget valg: De accepterede enten andelene eller afskrev hele Hynix' gæld. I den sydkoreanske stats forslag om at lægge forskellen mellem den betalte byttepris og markedsprisen til grund som fordel er der ikke taget hensyn til Hynix' katastrofale finansielle situation; der er ingen, der ville investere i et selskab med en kreditvurdering på SD. De konklusioner, der er anført i betragtning 101-112 til den endelige forordning, og som støtter den konstatering, at der ikke var nogen tilsvarende kapital, som Hynix kunne have opnået på markedsvilkår, der kunne anvendes som sammenligningsgrundlag, bekræftes hermed.

(72) Kommissionen kunne derfor med rimelighed og objektivt konkludere, at der faktisk ikke fandtes noget alternativt sammenligningsgrundlag på markedet i den foreliggende sag. I overensstemmelse hermed fastslår Kommissionen under disse omstændigheder, at den fordel, Hynix opnåede, ikke kan overstige det samlede beløb, som Hynix opnåede som følge af ombytningen af gæld til aktier som led i omstruktureringsprogrammet fra oktober 2001. Kommissionen mener, at denne konklusion understøttes fuldt ud af dens (uændrede) konstateringer vedrørende Hynix' finansielle situation og værdi og den situation, der herskede på DRAM-markedet og de finansielle markeder, og at den er i overensstemmelse med grundforordningen og retningslinjerne.

(73) I betragtning af de argumenter, WTO-panelet har fremført, har Kommissionen dog også vurderet, om der, selv om der ikke er noget relevant sammenligningsgrundlag, skulle findes en anden metode til at justere fordelen for at tage hensyn til de særlige omstændigheder, der gør sig gældende i sagen. Efter Kommissionens opfattelse er en kreditvurdering under hensyn til et selskabs gældsforpligtelser ikke et passende sammenligningsgrundlag, fordi det konkrete finansielle bidrag vedrører egenkapital og dermed noget fundamentalt andet end gæld.

(74) Kommissionen har desuden taget hensyn til, at de omkostninger, som modtageren havde som følge af det finansielle bidrag, muligvis skulle tages i betragtning under de særlige omstændigheder ved denne fornyede vurdering. Kommissionen påpeger, at man, når man undersøger, hvilke omkostninger modtageren måtte have haft som følge af ombytningen, er nødt til at se på, hvilke forpligtelser et selskab får som følge af udstedelsen af nye aktier. Kommissionen påpeger i den forbindelse, at indskud af ordinær egenkapital generelt ikke er forbundet med særlige forpligtelser for et selskab, da der ikke er en fast forrentning, som selskabet skal opnå, og da det heller ikke er nødvendigt at foretage nogen betalinger. Selskabet har dog i hvert fald en teoretisk forpligtelse til at udbetale overskuddet eller dele heraf til aktionærerne. Egenkapitalforrentningen kan give et vist fingerpeg om, hvor stor en forrentning aktionærerne forventer at få i selskabet, og kan lægges til grund ved beregning af den fordel, Hynix opnåede. Hynix havde imidlertid en egenkapitalforrentning på – 96,75 % i 2001, som det fremgår af beregningerne ud fra selskabets regnskab for 2001. Ud fra en objektiv vurdering af Hynix' finansielle situation på det tidspunkt, hvor ombytningen af gæld til aktier fandt sted, er det derfor urimeligt at forvente, at Hynix kunne have udbetalt noget som helst afkast til aktionærerne for det pågældende år. Anvendes egenkapitalforrentningen som sammenligningsgrundlag, må det stadig konkluderes, at hele det beløb, der blev ombyttet fra gæld til aktier, er udligningsberettigede subsidier.

(75) Kommissionen har desuden undersøgt, hvorvidt det påførte Hynix omkostninger, at selskabet skulle give ejerandele fra sig som følge af ombytningen, eller at aktiekursen muligvis blev forringet som følge af de nye aktier, der blev udstedt ([60]). Efter at have gennemgået den foreliggende dokumentation på ny mener Kommissionen ikke, at den nettofordel, Hynix opnåede ved at ombytte gæld til aktier, blev forringet af, at der blev udstedt nye aktier. I den forbindelse er det efter Kommissionens opfattelse væsentligt at anerkende den effekt, som ombytningen af gæld til aktier havde på Hynix' finansielle situation.

(76) Allerførst er det vigtigt at fastholde, at der ikke var tale om et direkte indskud af egenkapital. Den grundlæggende fordel for Hynix bestod i, at den enorme gæld på 2,483 mia. KRW blev indfriet ved ombytningen. Dermed blev Hynix fri for at skulle tilbagebetale hovedstolen og fra at skulle betale renter. I stedet blev den enorme gæld omdannet til ordinære aktier, som blev udstedt til de kreditorbanker, der havde valgt valgmulighed 1. Udstedelsen af nye aktier var dog ikke forbundet med reelle målbare omkostninger for Hynix. Udstedelsen af nye aktier betød ganske vist, at de eksisterende aktiers værdi blev udvandet, men dette havde ingen som helst effekt på Hynix' balance. Det resulterede ikke i nogen som helst kontantbetalinger (bortset fra udgifterne i forbindelse med udstedelsen af de nye aktier) og forpligtede ikke Hynix til at foretage nogen som helst kontantbetalinger i fremtiden, hvilket ville have været tilfældet ved gældsinstrumenter.

(77) I lyset af alle disse betragtninger og den omstændighed, at Hynix ikke havde nogen omkostninger ved udstedelsen af aktier, mener vi derfor, at hele det ombyttede beløb kan anvendes som passende grundlag for at fastslå, hvilken fordel der blev opnået som følge af ombytningen af gæld til aktier. Det giver en samlet fordel for Hynix på 358,2 mia. KRW og udligningsberettigede subsidier på 9,6 %, fordelt på omsætningen.

ii) Gældsforlængelsen og det nye lån

(78) Efter Kommissionens opfattelse kan gældsforlængelsen og det nye lån som led i omstruktureringsprogrammet fra oktober 2001 betragtes i lyset af grundforordningens artikel 6, litra b) (som i alt væsentligt svarer til artikel 14, litra b), i SCM-aftalen), som omhandler det beløb, selskabet ville skulle betale for et tilsvarende lån på markedsvilkår, som det faktisk kunne opnå på markedet.

(79) Kommissionen har på ny gennemgået de foreliggende oplysninger for at vurdere, om der findes et relevant sammenligningsgrundlag til at beregne fordelen. Den har forsøgt at finde dokumentation for et tilsvarende lån på markedsvilkår, som Hynix eller et andet selskab, der befandt sig i en situation svarende til den, Hynix befandt sig i, optog på det pågældende tidspunkt. Et tilsvarende lån på markedsvilkår ville ideelt set være et lån af omtrent samme størrelse, som vedrører den samme eller en lignende sektor, som involverer en tilsvarende form for aktivitet, og som blev optaget på omtrent samme tidspunkt. Det kunne hverken involvere en udtrykkelig eller implicit statsgaranti og ville skulle omfatte et selskab, hvis finansielle situation svarede til den, Hynix befandt sig i.

(80) De obligationer, der blev erhvervet som led i omstruktureringsprogrammet fra maj 2001, kan ikke anvendes som grundlag for at afgøre, om det nye lån og gældsforlængelsen var begrundet i forretningsmæssigt fornuftige hensyn, da Hynix' finansielle situation forværredes markant i perioden mellem maj og oktober 2001. De to situationer kan derfor ikke betragtes som svarende til hinanden.

(81) Efter den fornyede gennemgang fastslog Kommissionen, at der ikke findes nogen dokumentation for disse spørgsmål. For så vidt angår Hynix selv, fandt Kommissionen ikke noget sådant sammenligningsgrundlag. De lån, der blev ydet til Hynix, blev generelt ydet enten af den sydkoreanske stat eller af banker, som fik overdraget eller blev pålagt at varetage opgaven af den sydkoreanske stat.

(82) Som påpeget ovenfor ([61]) var der faktisk ikke noget andet tilsvarende sammenligningsgrundlag på markedet. At dømme ud fra de foreliggende oplysninger kunne Hynix tværtimod ikke have tilvejebragt de pågældende midler på markedet.

(83) Kommissionen kunne derfor med rimelighed og objektivt konkludere, at der faktisk ikke var noget alternativt sammenligningsgrundlag på markedet i den foreliggende sag. I overensstemmelse hermed fastslår Kommissionen under disse omstændigheder, at den fordel, Hynix opnåede, ikke kan overstige det samlede beløb, som Hynix opnåede som følge af gældsforlængelsen og det nye lån som led i omstruktureringsprogrammet fra oktober 2001. Kommissionen mener, at denne konklusion understøttes fuldt ud af dens (uændrede) konstateringer vedrørende Hynix' finansielle situation og værdi og den situation, der herskede på DRAM-markedet og de finansielle markeder, og at den er i overensstemmelse med grundforordningen og retningslinjerne.

([60]) Se panelrapporten, punkt 7.212 og 7.213, hvor der redegøres for panelets opfattelse, at hele det beløb, der blev ombyttet fra gæld til aktier, ikke nødvendigvis afspejler hele det ombyttede beløb, eftersom Hynix skulle give ejerandele fra sig, eller de eksisterende aktionærers aktier blev udvandet.

([61]) Betragtning 17-22 og 57-59.

(84) I betragtning af de argumenter, WTO-panelet har fremført, har Kommissionen dog også vurderet, om der, selv om der ikke er noget relevant sammenligningsgrundlag, skulle findes en anden metode til at justere fordelen for at tage hensyn til de særlige omstændigheder, der gør sig gældende i sagen. I den forbindelse blev den samme metode som den, der er beskrevet i betragtning 45 og 46, anvendt til at beregne den fordel, som Hynix opnåede som følge af disse to foranstaltninger.

(85) Ved denne beregning har Kommissionen lagt den gennemsnitlige rente, som Bank of Korea havde fastsat for investmentgrade-virksomhedsobligationer i 2001, dvs. 11,38 %, til grund som rente for KRW-lån til kreditværdige selskaber. Tabsrisikotallene for selskaber, der er kreditværdige, og selskaber, som ikke er kreditværdige, i de pågældende foranstaltningers løbetid stammer fra Moody's Investor Service. Tabsrisikoen lå i 2001 på 57,97 % inden for tre år (det nye låns og gældsforlængelsens løbetid) for selskaber, som ikke er kreditværdige, mod 0,94 % for selskaber, som er kreditværdige. Det gav en rente på i alt 48,22 %. Hynix skulle derimod betale 7 % i rente for det nye lån og 6,5 % i rente for gældsforlængelsen, hvilket svarer til en renteforskel på hhv. 41,2 % og 41,7 %.

(86) Betragter man det finansielle bidrag som tilbagevendende subsidier og ikke som ikke-tilbagevendende subsidier, der skal fordeles over en tidsperiode, og anvender man denne model til at beregne den fordel, der er forbundet med det pågældende finansielle bidrag, giver det en fordel på 271,5 mia. KRW som følge af det nye lån og på 761,4 mia. KRW som følge af gældsforlængelsen. Det giver udligningsberettigede subsidier på 6,8 % for det nye lån og på 19,1 % for gældsforlængelsen, fordelt på omsætningen, mod de hhv. 3,5 % og 9,8 %, som Kommissionen oprindeligt nåede frem til. Kommissionen mener derfor, at dens oprindelige metode var og er rimelig i den foreliggende sag, eftersom det ville give en meget større fordel, hvis man lagde renteforskellen til grund, end hvis de nominelle lånebeløb blot blev fordelt over en tidsperiode. Under disse omstændigheder har Kommissionen anvendt den mere konservative af de to metoder for at sikre, at subsidiebeløbet ikke sættes for højt, og den vil lægge de nominelle lånebeløb til grund ved beregningen af den maksimale fordel. På grundlag af disse betragtninger var Kommissionen nået frem til, at Hynix som følge af begge foranstaltninger opnåede en fordel på 13,3 % af omsætningen, udtrykt på et ad valorem-grundlag.

(87) For så vidt angår gældsforlængelsen, bemærkes det, at det beløb, der svarer til de konvertible obligationer, der blev erhvervet af de banker, som valgte valgmulighed 1, modsat hvad der er anført i betragtning 166 til den endelige forordning, ikke er blevet fratrukket, da foranstaltningerne fra maj 2001 ikke længere er udligningsberettigede.

iii) Subsidier i alt som følge af redningspakken fra oktober 2001

(88) Det subsidiebeløb, der således blev beregnet for ombytningen af gæld til aktier, gældsforlængelsen og det nye lån blev anset for at indebære en stor ikke-tilbagevendende fordel og blev fordelt over en femårsperiode, hvilket svarer til den normale afskrivningsperiode for aktiver i DRAM-industrien. Resultatet blev derefter fordelt på Hynix' omsætning i undersøgelsesperioden og tillagt de renter, der blev fastsat på basis af den gennemsnitlige rente på markedet i Sydkorea i undersøgelsesperioden. Det reviderede beløb er på 22,9 %, udtrykt på et ad valorem-grundlag.

1.8. *Samlet subsidiebeløb*

(89) Beregningen af det samlede subsidiebeløb er således blevet revideret på basis af panelets henstillinger, så den nu er som følger:

Arten af subsidier	D/A-forlængelsen	KDB's program for virksomhedsobligationer	Købet af konvertible obligationer i maj 2001, gældsforlængelsen	Redningspakken fra oktober 2001	I alt
—	5,1 %	4,9 %	0 %	22,9 %	32,9 %

2. **Skade**

2.1. *Indledning*

(90) Denne del indeholder de nye konklusioner, der er baseret på panelrapportens henstilling vedrørende evalueringen af faktoren »lønninger« som relevant faktor, der påvirker den situation, der gør sig gældende for erhvervsgrenen i Fællesskabet som defineret i grundforordningens artikel 8, stk. 5 (som i alt væsentligt svarer til artikel 15, stk. 4, i SCM-aftalen).

(91) Alle andre konklusioner vedrørende skade forbliver således, som de blev fastlagt i den oprindelige undersøgelse og er anført i den midlertidige forordning og den endelige forordning.

2.2. *Lønninger*

(92) I den oprindelige undersøgelse havde Fællesskabet ganske vist undersøgt og evalueret faktoren »lønninger«, men man var nået frem til, at lønninger var uden betydning ved konstateringen af, om der foreligger skade. Panelet fastslog dog som følger:

»Uden nogen skriftlig dokumentation for den analyse, undersøgelsesmyndigheden har foretaget for at evaluere faktoren »lønninger«, kan panelet ikke undersøge, om der er givet en passende og velbegrundet redegørelse for, hvordan de faktiske oplysninger understøtter Fællesskabets konstatering af, at der foreligger skade, og dermed om konstateringen er forenelig med artikel 15, stk. 4. Uden den pågældende skriftlige dokumentation ville panelet være nødt til efterfølgende at gøre sig spekulationer angående, hvilke overvejelser der ligger til grund for undersøgelsesmyndighedens endegyldige konklusioner. Efter panelets opfattelse er en sådan fremgangsmåde ikke forenelig med det undersøgelseskriterium, der er omhandlet i tvistbilæggelsesforståelsens artikel 11.« ([62])

Følgelig konkluderede panelet, at Fællesskabet har handlet på en måde, der er uforenelig med artikel 15, stk. 4, i SCM-aftalen, ved ikke at evaluere faktoren »lønninger«, da man så på den subsidierede indførsels indvirkning på den indenlandske erhvervsgrens situation ([63]).

(93) I lyset af panelets konklusioner har Kommissionen på ny gennemgået de foreliggende oplysninger om lønninger i Fællesskabet, både særskilt og sammen med de andre skadesfaktorer, der er anført i grundforordningens artikel 8, stk. 5, og forelægger nedenfor skriftlig dokumentation for sin evaluering af faktoren »lønninger«.

(94) Kommissionen undersøgte de gennemsnitlige lønomkostninger pr. ansat i erhvervsgrenen i Fællesskabet i undersøgelsesperioden og i de tre forudgående år. Resultaterne er opstillet i indekseret form i følgende skema ([64]).

Gennemsnitlige lønomkostninger pr. ansat	1998	1999	2000	2001 (UP)
Indeks	100	99	115	109

([62]) Panelrapporten, punkt 7.360.
([63]) Panelrapporten, punkt 7.362.
([64]) *Kilde*: de fortrolige spørgeskemasvar og fællesskabsproducenternes regnskaber.

(95) Skemaet viser, at de gennemsnitlige lønomkostninger i erhvervsgrenen i Fællesskabet varierede i den betragtede periode, idet de både faldt og steg. I 2000 var der en stigning på 15 %. I 2001 var de steget med 9 % i forhold til 1998. Samlet set var stigningen mindre end stigningen i de samlede lønomkostninger pr. time i euroområdet i dette tidsrum ([65]). Der blev således ikke konstateret nogen usædvanlig udvikling i lønningerne i det pågældende tidsrum, og den udvikling, der måtte have været, havde kun meget begrænset indvirkning på den finansielle situation i den indenlandske erhvervsgren som helhed ([66]).

(96) Kommissionen erindrer desuden om, at DRAMs er kapitalintensive produkter, og at lønomkostningerne derfor kun udgør en begrænset andel af produktionsomkostningerne (se også betragtning 41 ovenfor). Denne forholdsvis lille stigning i lønningerne havde derfor næppe nogen indvirkning på den samlede finansielle situation i erhvervsgrenen i Fællesskabet.

(97) Da indvirkningen var ubetydelig, ændrer betragtningen af faktoren »lønninger« tillige med de andre faktorer, der nævnes i grundforordningens artikel 8, stk. 5, intet ved den konklusion, at der blev forvoldt væsentlig skade på erhvervsgrenen i Fællesskabet ([67]).

([65]) I perioden mellem 1998 og 2001 var der en stigning på 10,5 % i de samlede lønomkostninger pr. time i euroområdet i alle sektorer (bortset fra landbrug, den offentlige administration, uddannelsessektoren, sundhedsvæsenet og andre tjenesteydelser) (se Den Europæiske Centralbanks månedsoversigt for december 2001 og maj 2002).
([66]) Der var dog mindst én DRAM-producent i Fællesskabet, nemlig Micron, som mærkede til negative indvirkninger, for så vidt angår lønninger og goder, på grund af de finansielle tab, der opstod, da der blev solgt enorme mængder af subsidierede Hynix-indførsler til priser, der lagde kraftigt pres på DRAM-priserne. I oktober 2001 suspenderede Micron alle lønstigninger og dyrtidsreguleringer. Desuden gik Microns ledelse 20 % ned i løn. Microns overskudsdelingsprogram for ansatte, hvor 10 % af hvert kvartalsoverskud blev delt blandt de ansatte, blev suspenderet, og de ledende medarbejdere gik 10 % ned i løn. I december 2001 blev alle ansatte desuden sendt på to til tre ugers tvungen ferie, som var ubetalt for ansatte, der allerede havde opbrugt deres årlige ferierettigheder (Microns bemærkninger efter høringen, 18. februar 2003, s. 62). Ud over disse nedgange i løn og goder blev Micron i februar 2003 nødt til at afskedige 10 % (over 1 850) af selskabets ansatte (*idem*), og Infineon var nødt til at reducere antallet af ansatte i fjerde kvartal af 2001 som følge af tabene i forbindelse med de subsidierede indførsler fra Sydkorea (Infineons bemærkninger efter høringen, 14. marts 2003, s. 36).
([67]) Sidste punktum i grundforordningens artikel 8, stk. 5, bestemmer som følger: »Denne opregning [af de relevante økonomiske faktorer, der har indflydelse på erhvervsgrenens situation] er ikke udtømmende, og hverken en eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen.«

2.3. *Konklusion*

(98) På baggrund af ovenstående bekræftes konklusionen i betragtning 188 til den endelige forordning, dvs. at erhvervsgrenen i Fællesskabet led væsentlig skade som defineret i grundforordningens artikel 8.

3. **Årsagssammenhæng**

3.1. *Indledning*

(99) I denne del redegøres der for de nye konklusioner, der er baseret på panelrapportens henstillinger med hensyn til, at eventuel skade, der forvoldes af andre faktorer (særlig nedgang i efterspørgslen, overkapacitet og anden ikke-subsidieret indførsel) som defineret i grundforordningens artikel 8, stk. 7, ikke tilskrives den subsidierede indførsel. Panelets konstatering i rapportens punkt 7.437 er ikke til hinder for den konklusion, at der er en årsagssammenhæng mellem den subsidierede indførsel og den væsentlige skade, der blev forvoldt erhvervsgrenen i Fællesskabet, men indebærer tværtimod, at arten og omfanget af de skadelige virkninger af disse andre faktorer skal forklares tilfredsstillende, helst ved hjælp af en kvantitativ analyse, og at de skal afgrænses fra virkningerne af den subsidierede indførsel.

3.2. *Nedgang i efterspørgslen og økonomisk afmatning*

(100) Grundforordningens artikel 8, stk. 7 (som i alt væsentligt svarer til artikel 15, stk. 5, i SCM-aftalen), bestemmer, at der skal foretages en undersøgelse af eventuelle andre kendte faktorer end den subsidierede indførsel, som samtidig skader den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, og at det skal sikres, at skade, der forvoldes af sådanne andre faktorer, ikke tilskrives den subsidierede indførsel. En af de faktorer, der nævnes, er »nedgang i efterspørgslen«.

(101) Panelet fastslog i panelrapportens punkt 8.1, litra e), at Fællesskabet ikke havde sikret, at skade, der forvoldes af »nedgang i efterspørgslen«, ikke blev tilskrevet den subsidierede indførsel. Denne konklusion blev draget i lyset af panelets konklusioner i rapportens punkt 7.411-7.414, hvor »nedgang i efterspørgslen« sidestilles med »generel økonomisk afmatning«.

Forbrug i Fællesskabet	1998	1999	2000	2001 (UP)
DRAMs i '000 Mbits	16 593 400	28 961 100	45 873 600	68 967 600
Indeks	100	175	276	416

(102) Kommissionen erindrer om, at efterspørgslen (dvs. viljen og evnen til at erhverve en bestemt mængde af en bestemt vare) alt andet lige generelt kan sidestilles med forbruget (dvs. den faktiske fysiske udnyttelse af en vare, uanset handelstrin). Skemaet ovenfor viser forbruget i Fællesskabet i det relevante tidsrum, udtrykt i Mbits. Brugen af denne måleenhed blev ikke anfægtet af panelet. Som det fremgår af skemaet ovenfor, kan man, eftersom det faktiske DRAM-forbrug i Fællesskabet steg støt og markant i den betragtede periode, ikke hævde, at DRAM-efterspørgslen i Fællesskabet aftog i samme periode. Alle den sydkoreanske stats og Hynix' argumenter om, at »nedgangen i efterspørgslen« skulle have bidraget til at skade erhvervsgrenen i Fællesskabet (særlig priserne), er derfor irrelevante, fordi efterspørgslen som vist ovenfor steg. Den sydkoreanske stats og Hynix' påstand om, at den hævdede nedgang i efterspørgslen påvirkede priserne i erhvervsgrenen i Fællesskabet, er ubegrundet i betragtning af, at der ikke var nogen nedgang i efterspørgslen. Tværtimod havde den subsidierede indførsel stor betydning for priserne i erhvervsgrenen i Fællesskabet og dermed for den skadelige situation, den befandt sig i (se betragtning 191 og 192 til den endelige forordning).

(103) Hynix og den sydkoreanske stat anførte, at der i 2001 var en stigning på kun 59 % i den globale efterspørgsel efter DRAMs mod en gennemsnitlig årlig vækst i efterspørgslen på 75 %, hvilket efter deres opfattelse viste, at der var en kraftig afmatning i væksten i efterspørgslen i 2000-2001 (se betragtning 193 til den endelige forordning). Kommissionen er ikke enig heri. Hynix og den sydkoreanske stat påpeger med rette, at DRAM-markedet har en cyklisk karakter (se betragtning 193 til den endelige forordning). På cykliske markeder er der imidlertid stor forskel i væksten i efterspørgslen fra år til år, og det ville ikke være rimeligt at forvente, at væksten i efterspørgslen i et givent år afspejlede den gennemsnitlige vækst i efterspørgslen i en hel konjunkturperiode. Hvis man ville vurdere, om der var en markant nedgang i væksten i efterspørgslen i 2000-2001, ville det under hensyntagen til markedets cykliske karakter være rimeligt at sammenligne væksten i efterspørgslen i 2000-2001, hvor den befandt sig på et cyklisk lavpunkt, med den gennemsnitlige vækst i efterspørgslen i tidligere lavpunkter. Hverken Hynix eller den sydkoreanske stat fremlagde nogen argumenter eller oplysninger til støtte for en sådan sammenligning. De foreliggende oplysninger underbygger derfor ikke den konklusion, at væksten i efterspørgslen i 2000-2001 aftog markant, når man betænker DRAM-markedets cykliske karakter.

(104) Det blev også vurderet, om væksten i efterspørgslen i Fællesskabet aftog i 2000-2001 sammenlignet med den reelle vækst i årene forinden. Efterspørgslen efter DRAMs i Fællesskabet, målt i forbruget i Fællesskabet, steg med 75 % i 1998-1999, 58 % i 1999-2000 og 51 % i 2000-2001. Det vil sige, at der ganske vist var en støt stigning i efterspørgslen i den betragtede periode, men at stigningen var aftagende. Ikke desto mindre var der stadig en kraftig vækst i efterspørgslen i undersøgelsesperioden (51 %).

(105) Den aftagende tendens i væksten i efterspørgslen var mere udtalt i perioden mellem 1999 og 2000 (hvor væksten i efterspørgslen faldt med 17 procentpoint) end i perioden mellem 2000 og undersøgelsesperioden (hvor væksten i efterspørgslen faldt med 8 procentpoint). Denne udvikling i væksten i efterspørgslen skal sammenholdes med udviklingen i salgspriserne i erhvervsgrenen i Fællesskabet, som var hovedårsagen til den skade, der blev forvoldt erhvervsgrenen i Fællesskabet i den betragtede periode (se betragtning 188 til den endelige forordning). Det skal særlig nævnes, at væksten i efterspørgslen aftog med hele 23 % i 1999-2000, men at den gennemsnitlige salgspris i erhvervsgrenen i Fællesskabet kun faldt med 5 %. I perioden mellem 2000 og undersøgelsesperioden var der derimod en mindre tilbagegang på 12 % i væksten i efterspørgslen, mens den gennemsnitlige salgspris i erhvervsgrenen i Fællesskabet styrtdykkede med 77 % (se betragtning 128 til og det relevante skema i den midlertidige forordning). Hvis tilbagegangen i væksten i efterspørgslen havde bidraget til skaden, ville man have forventet en kraftigere nedgang i salgspriserne i erhvervsgrenen i Fællesskabet i den periode, hvor væksten i efterspørgslen aftog kraftigere. At dømme ud fra de foreliggende oplysninger var der ikke en sådan sammenhæng mellem udviklingen i væksten i efterspørgslen og udviklingen i salgspriserne i erhvervsgrenen i Fællesskabet. Konklusionen er derfor, at der ikke er nogen åbenlys forbindelse mellem væksten i efterspørgslen og salgspriserne i erhvervsgrenen i Fællesskabet, som kunne tyde på, at den aftagende vækst i efterspørgslen bidrog til den skade, der blev forvoldt erhvervsgrenen i Fællesskabet.

(106) Dette er i overensstemmelse med de konklusioner, der blev draget af de WTO-paneler, som i den seneste tid har set på konstateringerne angående betragtningen af andre faktorer. WTO-panelerne har navnlig bekræftet konklusionerne angående betragtningen af andre faktorer i de tilfælde, hvor det fremgik af de foreliggende oplysninger, at den pågældende faktor ikke kunne have forvoldt skade, fordi udviklingen i den pågældende faktor var uafhængig af udviklingen i nøgleindikatorerne i den indenlandske erhvervsgren. Nærmere bestemt fastslog panelet således i sagen US-Steel, at de faktiske oplysninger syntes at underbygge undersøgelsesmyndighedens konklusion, for så vidt angår varmvalsede stænger, dvs. at omkostningsstigningerne ikke havde forvoldt skade, da udviklingen i overskudsgraden (en vigtig indikator for rentabiliteten) var uafhængig af udviklingen i produktionsomkostningerne (i det følgende benævnt »COGS«) ([68]). Panelet nåede ganske vist desuden frem til, at for så vidt angår stænger af rustfrit stål, opfyldte undersøgelsesmyndighedens konklusioner angående efterspørgsel som skadesfaktor ikke kravet om, at andre faktorer skulle tages i betragtning, men det bemærkede også, at undersøgelsesmyndigheden kunne have opfyldt dette krav med en velbegrundet og passende forklaring, hvor man blot viste, at udviklingen i efterspørgslen ikke havde nogen sammenhæng med udviklingen i en nøgleindikator for den indenlandske erhvervsgrens situation ([69]).

(107) Kommissionen er derfor af den opfattelse, at den med sin nye vurdering opfylder kravet om at tage andre faktorer i betragtning i henhold til grundforordningens artikel 8, stk. 7 (som i alt væsentligt svarer til artikel 15, stk. 5, i SCM-aftalen), for så vidt angår væksten i efterspørgslen, idet den har vist, at udviklingen i væksten i efterspørgslen i den betragtede periode var uafhængig af udviklingen i salgspriserne i erhvervsgrenen i Fællesskabet. Kommissionen er desuden af den opfattelse, at den med sin nye vurdering opfylder kravet om at tage andre faktorer i betragtning, for så vidt angår nedgangen i efterspørgslen, idet den har vist, at der ikke var nogen sådan nedgang i efterspørgslen i den betragtede periode.

([68]) Efter panelets opfattelse gjorde USITC formentlig ret i at konkludere, at ændringerne i råvareomkostningerne ikke forvoldte nogen alvorlig skade. Hvis produktionsomkostningerne (COGS) havde spillet en afgørende rolle for den indenlandske erhvervsgrens situation, ville man have forventet, at driftsoverskuddene ville stige, når produktionsomkostningerne aftog. Som det fremgår af den graf, der er udarbejdet på basis af USITC-data (se panelrapporten), er udviklingen i overskudsgraden efter alt at dømme uafhængig af udviklingen i produktionsomkostningerne. Panelrapport, United States — Definitive Safeguard Measures on Imports of Certain Steel Products, WT/DS248/R, WT/DS249/R, WT/DS251/R, WT/DS252/R, WT/DS253/R, WT/DS254/R, WT/DS258/R, WT/DS259/R, vedtaget den 10. december 2003, ændret (af andre årsager) ved Appelinstansens rapport, punkt 10.440 og 10.443.

([69]) Panelet konstaterede bl.a., at selv om det nødigt ville foreskrive, hvordan en velbegrundet og passende forklaring kunne se ud, fandt det dog, at USITC f.eks. kunne have påvist, at der ikke var nogen sammenhæng mellem nedgangen i efterspørgslen i undersøgelsesperioden og den forvoldte skade i den konkrete sag. USITC kunne nærmere bestemt have forklaret, at overskudsgraden, som muligvis er den mest relevante skadesfaktor i denne forbindelse, aftog uafhængigt af udviklingen i efterspørgslen. Denne analyse kunne være blevet underbygget med en forklaring om, at der samtidig med nedgangen i afkastningsgraden var en stigning i indførslen snarere end en nedgang i efterspørgslen. (fremhævet her) Panelrapport, United States — Definitive Safeguard Measures on Imports of Certain Steel Products, WT/DS248/R, WT/DS249/R, WT/DS251/R, WT/DS252/R, WT/DS253/R, WT/DS254/R, WT/DS258/R, WT/DS259/R, vedtaget den 10. december 2003, ændret (af andre årsager) ved Appelinstansens rapport, punkt 10.558.

3.3. *Overkapacitet*

(108) Panelet anførte i punkt 7.421 i sin rapport, at virkningerne af overkapacitet bør afgrænses i forhold til hinanden, og at der bør redegøres for, i hvilket omfang overkapaciteten har bidraget til prisfaldet, uanset hvem der var årsag til overkapaciteten.

(109) Kommissionen bemærker, at faktoren »overkapacitet« ikke nævnes udtrykkeligt i grundforordningens artikel 8, stk. 7 (som i alt væsentligt svarer til artikel 15, stk. 5, i SCM-aftalen). Begrebet nævnes i den midlertidige forordning og den endelige forordning, idet visse berørte parter henviste til forekomsten af overkapacitet. Overkapacitet er et relativt begreb, for så vidt som det afhænger af, hvor meget kapacitet der er til rådighed, og hvor meget kapacitet der er i brug, hvilket vil sige, at det afhænger af efterspørgslen. Der kan således opstå »overkapacitet«, fordi kapaciteten øges, eller fordi efterspørgslen falder.

(110) »Overkapacitet« som en mulig skadesfaktor kan undersøges i forhold til verdensmarkedet eller i forhold til markedet i Fællesskabet. Kommissionen ser nedenfor på begge situationer.

(111) Som det fremgår af betragtning 153 til den midlertidige forordning og betragtning 197 til den endelige forordning, var der på verdensplan en vis overkapacitet i en række år, herunder den betragtede periode. Der blev ikke observeret nogen væsentlig ændring i denne situation i den betragtede periode og særlig ikke ved udgangen af denne periode, som mundede ud i undersøgelsesperioden. Denne globale overkapacitet kan have lagt pres på priserne i den betragtede periode, hvilket kan have bidraget til den skade, der blev forvoldt erhvervsgrenen i Fællesskabet. Ingen af de berørte parter har anfægtet denne konklusion.

(112) Som det fremgår af betragtning 147 til den midlertidige forordning, blev den globale overkapacitet imidlertid anslået til ca. 20 % af markedet. Hynix stod for ca. 17 % af den globale produktion i undersøgelsesperioden. Eftersom Hynix praktisk taget var konkurs i undersøgelsesperioden og kun blev holdt i gang af subsidierne fra den sydkoreanske stat, kan det konkluderes, at den globale overkapacitet blev opretholdt kunstigt gennem de subsidier, der blev ydet til Hynix. Den globale overkapacitets skadelige indvirkning på situationen i erhvervsgrenen i Fællesskabet udgik således fra den subsidierede indførsel fra Hynix. Virkningen er blevet undersøgt i betragtning 144-149 til den midlertidige forordning og betragtning 191 og 192 til den endelige forordning. Virkningen af den globale overkapacitet, der opstod som følge af Hynix, kan i denne henseende ikke betragtes isoleret fra virkningerne af den subsidierede indførsel.

(113) Selv om den globale overkapacitets indvirkning kunne betragtes isoleret fra virkningen af den subsidierede indførsel, kan der dog gøres følgende bemærkninger: Spørgeskemasvarene fra de fire DRAM-producenter, som samarbejdede i forbindelse med den oprindelige undersøgelse (dvs. Samsung, Hynix, Infineon og Micron, som tilsammen sad på ca. 80 % af det globale DRAM-marked), viser, at deres samlede kapacitet i Mbits steg med 129 % i perioden mellem 1999 og 2000 og med 85 % i perioden mellem 2000 og undersøgelsesperioden. Deres samlede produktion i Mbits steg tilsvarende med 124 % i perioden mellem 1999 og 2000 og med 81 % i perioden mellem 2000 og undersøgelsesperioden. Med andre ord steg de fire største globale producenters kapacitet og produktion væsentligt mere i perioden mellem 1999 og 2000, som var det gode år, hvor erhvervsgrenen i Fællesskabet opretholdt en vis prisstabilitet og gav overskud, end i perioden mellem 2000 og undersøgelsesperioden (2001), hvor erhvervsgrenen i Fællesskabet led store tab, fordi priserne styrtdykkede (se betragtning 128 og 131 til og de relevante skemaer i den midlertidige forordning). Følgelig bidrog den eksisterende globale overkapacitet i hele den betragtede periode efter Kommissionens opfattelse ikke væsentligt til sammenbruddet i priserne og den væsentlige skade, der blev forvoldt erhvervsgrenen i Fællesskabet i undersøgelsesperioden.

(114) De foreliggende oplysninger viser desuden, at Fællesskabets overkapacitet ikke var en skadesfaktor. I 1999 og 2000 steg Fællesskabets kapacitet til over det tredobbelte (stigning på 252 %), og i perioden mellem 2000 og 2001 var der næsten tale om en fordobling (stigning på 92 %). Sideløbende med stigningen i Fællesskabets kapacitet steg Fællesskabets produktion. Kapacitetsudnyttelsen i Fællesskabet faldt ganske vist med 28 % fra 1999 til 2000, men der var en stigning på 4 % fra 2000 til 2001 (se betragtning 125 til og det relevante skema i den midlertidige forordning).

(115) Udviklingen i Fællesskabets overkapacitet (defineret som det modsatte af kapacitetsudnyttelsen i Fællesskabet) viser, at der kun er lidt eller slet ingen sammenhæng med udviklingen i salgspriser i erhvervsgrenen i Fællesskabet. Det skal særlig bemærkes, at overkapaciteten i Fællesskabet steg med 28 % i perioden mellem 1999 og 2000, men at salgspriserne i erhvervsgrenen i Fællesskabet kun faldt med 5 %. Fra 2000 til 2001 var der desuden en nedgang på 4 % i Fællesskabets overkapacitet, men salgspriserne i erhvervsgrenen i Fællesskabet faldt med hele 77 % (se betragtning 125 og 128 til og de relevante skemaer i den midlertidige forordning). Det kan konkluderes, at den store stigning i overkapaciteten fra 1999 til 2000 ville have lagt hårdt pres på priserne,

hvis der var en sammenhæng mellem stigende overkapacitet og faldende priser, mens nedgangen i overkapaciteten i 2000-2001 ville have fået priserne til at stige eller i hvert fald have affødt en vis prisstabilitet. De foreliggende oplysninger viser, at det modsatte er tilfældet. I 1999 og 2000 faldt priserne kun lidt, selv om der var en kraftig stigning i overkapaciteten, mens de fra 2000 til 2001 faldt kraftigt på trods af nedgangen i overkapaciteten. Det står i skarp modsætning til den tætte forbindelse, der er mellem udviklingen i priserne på den subsidierede indførsel og udviklingen i salgspriserne i erhvervsgrenen i Fællesskabet. I 2000 og 2001 svarede udviklingen i salgspriserne i erhvervsgrenen i Fællesskabet faktisk næsten fuldstændig til udviklingen i priserne på den subsidierede indførsel: I denne periode faldt førstnævnte med 74 % og sidstnævnte med 77 % (se betragtning 119 og 128 til den midlertidige forordning).

(116) De foreliggende oplysninger viser desuden, at der ikke er nogen forbindelse mellem udviklingen i Fællesskabets overkapacitet og udviklingen i andre nøgleindikatorer for situationen i erhvervsgrenen i Fællesskabet. Det skal særlig bemærkes, at rentabiliteten i erhvervsgrenen i Fællesskabet steg i 1999 og 2000, og at afkastet af investeringer og pengestrømmene var positiv, selv om Fællesskabets overkapacitet steg kraftigt. I 2001 led erhvervsgrenen i Fællesskabet derimod store tab, og afkastet af investeringer og pengestrømmene var negativ, selv om Fællesskabets overkapacitet aftog i perioden mellem 2000 og 2001. Resultaterne i erhvervsgrenen i Fællesskabet i 2000 og 2001, for så vidt angår rentabilitet, afkast af investeringer og pengestrømme, har derimod forbindelse med udviklingen i priserne på den subsidierede indførsel i denne periode. I 2000 og 2001, da erhvervsgrenen i Fællesskabet led store tab, og pengestrømmene og afkastet af investeringer var negativ, faldt priserne på den subsidierede indførsel som nævnt med 74 %.

(117) Hynix hævdede, at Fællesskabets overkapacitet var en anden kendt faktor, der bidrog til den væsentlige skade i den betragtede periode. Udviklingen i Fællesskabets overkapacitet viser dog, at der ikke er nogen eller kun ubetydelig sammenhæng med udviklingen i situationen i erhvervsgrenen i Fællesskabet. Kommissionen konkluderer derfor, at Fællesskabets overkapacitet ikke kan betragtes som en faktor, der har bidraget til den væsentlige skade, som blev forvoldt erhvervsgrenen i Fællesskabet. Eftersom Fællesskabets overkapacitet ikke påvirkede situationen i erhvervsgrenen i Fællesskabet negativt, er det ikke nødvendigt at afgrænse nogen angivelig skade som følge af kapacitet i forhold til den skade, der blev forvoldt af indførslen fra Hynix. Efter Kommissionens opfattelse er denne konklusion i overensstemmelse med de konklusioner, der blev draget af de WTO-paneler, som i den seneste tid har set på konstateringerne angående betragtningen af andre faktorer, som beskrevet i betragtning 106 ovenfor.

(118) Som den nye undersøgelse viser, er der ingen påvist årsagssammenhæng mellem overkapaciteten og prisfaldet eller den skade, der blev forvoldt erhvervsgrenen i Fællesskabet. Der var derimod kraftig tilbagegang i erhvervsgrenen i Fællesskabet i 2001, som også er det tidsrum, hvor priserne styrtdykkede for den berørte indførsel, og hvor omfanget af den berørte indførsel toppede på markedet i Fællesskabet. Heraf fremgår, at omfanget af den berørte indførsel og priserne på den berørte indførsel, modsat overkapaciteten, er en særskilt og afgrænset årsag til den væsentlige skade, der blev forvoldt erhvervsgrenen i Fællesskabet.

3.4. *Anden ikke-subsidieret indførsel*

(119) Panelet bemærkede i punkt 7.426 i sin rapport, at der ikke er noget krav om, at den ikke-subsidierede indførsel skal betragtes på landebasis. Desuden bemærkede panelet i punkt 7.435, at arten og omfanget af de skadelige virkninger af den ikke-subsidierede indførsel skulle afgrænses fra de skadelige virkninger af den subsidierede indførsel og forklares tilfredsstillende. I overensstemmelse hermed blev virkningerne af den ikke-subsidierede indførsel undersøgt ved at betragte indførslen fra andre lande end Sydkorea (f.eks. USA, Japan og Taiwan) og indførslen fra Samsung under et. Betragtning 151 til den midlertidige forordning og betragtning 194 og 200 til den endelige forordning indeholder oplysninger om væksten i importmængden, markedsandelen og de gennemsnitlige priser på den ikke-subsidierede indførsel i den betragtede periode. Disse oplysninger er gengivet nedenfor i aggregeret og indekseret form ([70]). Da der kun er meget få aktører på DRAM-markedet, er der af hensyn til fortroligheden anvendt indekserede data til at vise udviklingen.

	1998	1999	2000	2001 (UP)
Ikke-subsidieret indførsel i '000 Mbits	100	142	166	233
Den ikke-subsidierede indførsels markedsandel	100	81	60	56
Gennemsnitlig pris på den ikke-subsidierede indførsel	100	89	104	48

([70]) De stammer fra de fortrolige og verificerede spørgeskemasvar fra de selskaber, der samarbejdede ved den oprindelige undersøgelse, og fra offentligt tilgængelige eksterne kilder som Gartner Dataquest og In-Stat MDR.

(120) Den ikke-subsidierede indførsel steg væsentligt mindre i den betragtede periode end den subsidierede indførsel, nemlig med 133 % mod 361 % (se betragtning 177 til og det relevante skema i den endelige forordning). Det bemærkes, at der i samme periode var en stigning på 316 % i forbruget i Fællesskabet. Mens væksten i den ikke-subsidierede indførsel således kun udgjorde en brøkdel af væksten i forbruget i Fællesskabet, steg den subsidierede indførsel langt mere end forbruget i Fællesskabet. I overensstemmelse hermed var der et fald på 44 % i den ikke-subsidierede indførsels markedsandel i den betragtede periode, mens den subsidierede indførsels markedsandel steg med 20 % (se betragtning 185 til og det relevante skema i den endelige forordning). Hvis den ikke-subsidierede indførsels markedsandel aftog kraftigt i den betragtede periode, således som det fremgår af ovennævnte faktiske oplysninger, kan det konkluderes, at omfanget af den ikke berørte indførsel ikke skadede erhvervsgrenen i Fællesskabet.

(121) De foreliggende oplysninger viser også, at prisen på den ikke berørte indførsel ikke skadede erhvervsgrenen i Fællesskabet. I undersøgelsesperioden var priserne på den ikke-subsidierede indførsel ikke kun højere end priserne på den subsidierede indførsel, men også end salgspriserne i erhvervsgrenen i Fællesskabet. Det skal særlig nævnes, at i undersøgelsesperioden var den gennemsnitlige pris på den ikke-subsidierede indførsel 19 % højere end den gennemsnitlige pris på den subsidierede indførsel og 24 % højere end den gennemsnitlige salgspris i erhvervsgrenen i Fællesskabet. Desuden faldt priserne på den ikke-subsidierede indførsel i den betragtede periode, om end langt fra så kraftigt som priserne på den subsidierede indførsel og priserne i erhvervsgrenen i Fællesskabet. Det skal særlig nævnes, at den gennemsnitlige pris på den ikke-subsidierede indførsel faldt med 52 % i den betragtede periode. I samme periode faldt den gennemsnitlige pris på den subsidierede indførsel derimod med 80 % (se betragtning 178 til og det relevante skema i den endelige forordning), mens den gennemsnitlige salgspris i erhvervsgrenen i Fællesskabet faldt med 79 % (se betragtning 128 til og det relevante skema i den midlertidige forordning). På baggrund af disse faktiske oplysninger kan det konkluderes, at priserne på den ikke-subsidierede indførsel ikke havde nogen negativ indvirkning på salgspriserne i erhvervsgrenen i Fællesskabet.

(122) Som det var tilfældet med overkapaciteten, er der ingen påvist årsagssammenhæng mellem den ikke berørte indførsel og prisfaldet eller den skade, der blev forvoldt erhvervsgrenen i Fællesskabet. Resultaterne i erhvervsgrenen i Fællesskabet forværredes mærkbart, samtidig med at omfanget af den berørte indførsel steg støt, og priserne på den berørte indførsel var lavere end priserne på den tilsvarende vare i Fællesskabet. Heraf fremgår, at omfanget af den berørte indførsel og priserne på den berørte indførsel, modsat den ikke berørte indførsel, er en særskilt og afgrænset årsag til den væsentlige skade, der blev forvoldt erhvervsgrenen i Fællesskabet.

(123) Kommissionen er derfor af den opfattelse, at den med sin nye vurdering opfylder kravet om at tage andre faktorer i betragtning i henhold til grundforordningens artikel 8, stk. 7 (som i alt væsentligt svarer til artikel 15, stk. 5, i SCM-aftalen), for så vidt angår den ikke berørte indførsel, idet den har afgrænset og redegjort for denne faktor i forhold til den subsidierede indførsel og vist, at hverken omfanget af eller priserne på den ikke berørte indførsel forvoldte væsentlig skade på erhvervsgrenen i Fællesskabet i den betragtede periode.

3.5. *Konklusion*

(124) Efter at have foretaget den fornødne afgrænsning og yderligere undersøgelse af de mulige virkninger af nedgangen i efterspørgslen, overkapaciteten og anden ikke-subsidieret indførsel finder Kommissionen, at ingen skade, der blev forvoldt af disse faktorer, er tilskrevet den subsidierede indførsel som defineret i grundforordningens artikel 8, stk. 7. Det bekræftes desuden, at den subsidierede indførsel i kraft af de virkninger, der er anført i betragtning 144-149 til den midlertidige forordning og betragtning 191 og 192 til den endelige forordning, har forvoldt erhvervsgrenen i Fællesskabet væsentlig skade som defineret i grundforordningens artikel 8, stk. 6.

4. **Fællesskabets interesser**

(125) Indholdet og konklusionerne i betragtning 206-209 til den endelige forordning forbliver uberørte af panelrapporten.

D. **REVIDEREDE FORANSTALTNINGER**

(126) Panelrapporten og de nye konklusioner vedrører ikke Samsung, da det i den oprindelige undersøgelse blev konstateret, at selskabet ikke havde modtaget subsidier, og der derfor blev fastsat en toldsats på 0 %. Det reviderede subsidiebeløb for Hynix blev anset for at være lavere end den skadestærskel, der blev fastsat under den oprindelige undersøgelse, og den reviderede udligningstold bør derfor fastsættes ud fra det reviderede subsidiebeløb, udtrykt på et ad valorem-grundlag, dvs. til 32,9 %.

(127) Det bemærkes, at den reviderede toldsats for Hynix bør anvendes på den told, der er fastlagt i forordning (EF) nr. 2116/2005.

(128) Den sydkoreanske stat, Hynix og fællesskabsproducenterne Infineon og Micron blev underrettet om de nye konklusioner og fik mulighed for at fremsætte bemærkninger og blive hørt. De fremsatte hver især bemærkninger ([71]).

(129) Den sydkoreanske stat gør generelt gældende, at der i de reviderede konklusioner ikke er taget rimeligt hensyn til panelets henstillinger. Kommissionen er ikke enig heri af de årsager, der er anført i denne forordning. Kommissionen er ikke enig i, at den reviderede told nødvendigvis skal være lavere end den oprindelige told, men bemærker, at den rent faktisk er det. Den sydkoreanske stat gør specifikt gældende, at Kommissionen burde have anvendt syv banker som sammenligningsgrundlag i forbindelse med det syndikerede lån. Kommissionen er ikke enig heri, navnlig af de årsager, der er anført i betragtning 16-24 ovenfor. Den sydkoreanske stat gør videre gældende, at Kommissionen burde have beregnet sammenligningsgrundlaget anderledes. I lyset af den sydkoreanske stats bemærkninger har Kommissionen justeret sine beregninger på en række punkter, således som det fremgår af denne forordning. Af de årsager, der er anført i denne forordning, forbliver de øvrige aspekter af beregningerne uændrede. Endelig gør den sydkoreanske stat gældende, at Kommissionen ved sin nye vurdering af skaden ikke afgrænser og redegør for virkningerne af andre kendte faktorer, særlig med hensyn til den økonomiske afmatning, overkapaciteten og anden ikke-subsidieret indførsel. Kommissionen er ikke enig heri, navnlig af de årsager, der er anført i betragtning 100-123 ovenfor.

(130) Hynix tilslutter sig den sydkoreanske stats bemærkninger, der er redegjort for i den foregående betragtning. Derudover gør Hynix gældende, at det tidsrum, hvor der kunne opkræves told, burde være ophørt den 1. januar 2006. Dette aspekt blev dog ikke anfægtet og var heller ikke omhandlet i WTO-panelets henstillinger og indgår derfor ikke i de foranstaltninger, der blev truffet for at efterkomme panelets henstillinger, og som er anført i denne forordning. Den endelige forordnings udløbsdato ændres ikke ved denne forordning. Spørgsmålet om, hvorvidt foranstaltningen bør udløbe tidligere, ville snarere skulle tages op som led i en eventuel interimsundersøgelse og ikke ved gennemførelsen af panelrapporten. Hynix gør desuden gældende, at den reviderede toldsats skal anvendes med tilbagevirkende kraft fra den dato, hvor foranstaltningerne blev indført første gang. Kommissionen mener heller ikke, at dette spørgsmål indgår i de foranstaltninger, der blev truffet for at efterkomme panelrapporten, og er under alle omstændigheder ikke enig heri. De relevante retsforskrifter indeholder ingen bestemmelser, der pålægger Kommissionen at anvende den reviderede told med tilbagevirkende kraft, og panelet har udelukkende anbefalet, at foranstaltningen bringes i overensstemmelse med forskrifterne, hvilket sker ved denne forordning.

(131) Infineon tilslutter sig i alt væsentligt den nye vurdering. Selskabet gør dog gældende, at Kommissionen i stedet for den lavere told, der er fastsat i denne forordning, bør indføre en højere told, der er fastsat på basis af et alternativt sammenligningsgrundlag og den oprindelige skadesvurdering. Kommissionen har nøje vurderet denne anmodning. Af de årsager, der er anført i denne forordning, og i betragtning af det konkrete formål med denne forordning, som navnlig består i at gennemføre panelets henstillinger, har Kommissionen dog ikke ændret sin oprindelige vurdering på dette punkt.

(132) Micron tilslutter sig også i alt væsentligt den nye vurdering og henholder sig i denne henseende til de faktiske oplysninger og beviser, som synes at bekræfte og underbygge Kommissionens konklusioner, herunder en ekspertrapport udarbejdet af professor J. Hausman. Microns bemærkninger gør det derfor ikke nødvendigt at ændre konklusionerne. Micron gør desuden gældende, at Kommissionen på baggrund af de eksisterende WTO-fortilfælde bør bekræfte, at den sydkoreanske stat overdrog eller pålagde bankerne at varetage opgaver i forbindelse med omstruktureringsprogrammet fra maj 2001 og bør udligne de subsidier, der blev ydet af de offentlige organer. Kommissionen har nøje vurderet denne bemærkning, som i princippet er velbegrundet. Som det fremgår af denne forordning, ville omstruktureringsprogrammet fra maj 2001 dog under ingen omstændigheder blive udlignet, da størstedelen af den fordel, det indebar, ville være blevet modregnet i foranstaltningerne fra oktober 2001. Navnlig af den grund har Kommissionen besluttet ikke at tage disse spørgsmål op igen i denne gennemførelsesforordning.

(133) Alle de bemærkninger, der blev fremsat af de berørte parter, blev således vurderet og taget i betragtning, i det omfang det var relevant. En række af de fremsatte bemærkninger faldt dog uden for denne forordnings anvendelsesområde, som alene er begrænset til gennemførelsen af Tvistbilæggelsesorganets henstillinger. Disse bemærkninger har derfor ikke resulteret i nogen ændring af denne forordning —

([71]) Den sydkoreanske stat ved brev dateret den 13. februar 2006, Hynix ved brev dateret den 14. februar 2006, Infineon ved brev dateret den 13. februar 2006 og Micron ved brev dateret den 13. februar 2006, med bilag 1-27, herunder en ekspertrapport fra professor J. Hausman dateret den 13. februar 2006.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I Rådets forordning (EF) nr. 1480/2003 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, stk. 2 og 3, affattes således:

»2. Den endelige udligningstold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet:

Sydkoreanske producenter	Toldsats (%)	Taric-tillægskode
Samsung Electronics Co., Ltd(»Samsung«) 24th Fl., Samsung Main Bldg 250, 2-Ga, Taepyeong-Ro Jung-Gu, Seoul	0%	A437
Hynix Semiconductor Inc. 891, Daechidong Kangnamgu, Seoul	32,9%	A693
Alle andre selskaber	32,9%	A999

3. Ved fremlæggelse for medlemsstatens toldmyndigheder af toldangivelsen om overgang til fri omsætning af multikombinerbare former af DRAMs skal klarereren i rubrik 44 på det administrative enhedsdokument angive det referencenummer, der svarer til nedenstående vare-/oprindelsesbeskrivelse som angivet i følgende skema. Den endelige udligningstold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet:

Nr.	Vare-/oprindelsesbeskrivelse	Referencenummer	Toldsats (%)
1	Multikombinerbare former af DRAMs, som har oprindelse i andre lande end Republikken Korea, og hvori der indgår DRAM-chips og/eller monterede DRAMs med oprindelse i andre lande end Republikken Korea eller med oprindelse i Republikken Korea og fremstillet af Samsung	D010	0%
2	Multikombinerbare former af DRAMs, som har oprindelse i andre lande end Republikken Korea, og hvori der indgår DRAM-chips og/eller monterede DRAMs med oprindelse i Republikken Korea og fremstillet af alle andre selskaber end Samsung, som udgør under 10 % af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, for den multikombinerbare form af DRAM	D011	0%
3	Multikombinerbare former af DRAMs, som har oprindelse i andre lande end Republikken Korea, og hvori der indgår DRAM-chips og/eller monterede DRAMs med oprindelse i Republikken Korea og fremstillet af alle andre selskaber end Samsung, som udgør 10 % eller derover, men under 20 % af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, for den multikombinerbare form af DRAM	D012	3,2%
4	Multikombinerbare former af DRAMs, som har oprindelse i andre lande end Republikken Korea, og hvori der indgår DRAM-chips og/eller monterede DRAMs med oprindelse i Republikken Korea og fremstillet af alle andre selskaber end Samsung, som udgør 20 % eller derover, men under 30 % af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, for den multikombinerbare form af DRAM	D013	6,5%
5	Multikombinerbare former af DRAMs, som har oprindelse i andre lande end Republikken Korea, og hvori der indgår DRAM-chips og/eller monterede DRAMs med oprindelse i Republikken Korea og fremstillet af alle andre selskaber end Samsung, som udgør 30 % eller derover, men under 40 % af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, for den multikombinerbare form af DRAM	D014	9,8%
6	Multikombinerbare former af DRAMs, som har oprindelse i andre lande end Republikken Korea, og hvori der indgår DRAM-chips og/eller monterede DRAMs med oprindelse i Republikken Korea og fremstillet af alle andre selskaber end Samsung, som udgør 40 % eller derover, men under 50 % af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, for den multikombinerbare form af DRAM	D015	13,1%
7	Multikombinerbare former af DRAMs, som har oprindelse i andre lande end Republikken Korea, og hvori der indgår DRAM-chips og/eller monterede DRAMs med oprindelse i Republikken Korea og fremstillet af alle andre selskaber end Samsung, som udgør 50 % eller derover af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, for den multikombinerbare form af DRAM	D016	16,4%«

2) Artikel 1, stk. 5, affattes således:

»5. Hvis der ikke er opført noget referencenummer på det administrative enhedsdokument som omhandlet i stk. 3, eller hvis toldangivelsen i de i stk. 4 omhandlede tilfælde ikke er ledsaget af en erklæring, anses det, at den multikombinerbare form af DRAM — medmindre der foreligger bevis for det modsatte — har oprindelse i Republikken Korea og er fremstillet af alle andre selskaber end Samsung, og udligningstoldsatsen på 32,9 % finder derfor anvendelse.

I tilfælde, hvor nogle af de DRAM-chips og/eller monterede DRAMs, der indgår i multikombinerbare former af DRAMs, ikke er tydeligt mærket, og det af den i stk. 4 omhandlede erklæring ikke er muligt klart at identificere varens fabrikant, betragtes sådanne DRAM-chips og/eller monterede DRAMs — medmindre der foreligger bevis for det modsatte — at have oprindelse i Republikken Korea og er blevet fremstillet af selskaber, som er omfattet af udligningstolden. I sådanne tilfælde beregnes udligningstoldsatsen for multikombinerbare former af DRAMs på grundlag af den procent, som nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, for DRAM-chips og/eller monterede DRAMs med oprindelse i Republikken Korea udgør af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, for multikombinerbare former af DRAMs som fastsat i nr. 2-7 i skemaet i stk. 3. Skulle værdien af de nævnte DRAM-chips og/eller monterede DRAMs imidlertid blive sådan, at det fastslås, at de multikombinerbare former af DRAMs, i hvilke de er indarbejdet, får sydkoreansk oprindelse, finder udligningstolden på 32,9 % anvendelse for de multikombinerbare former af DRAMs.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. april 2006.

På Rådets vegne
U. PLASSNIK
Formand